95

A.C.E.
1918.

N. Inw. 3095
4.

I

Obecny zeszyt zawiera

1º RELACIE ODNOSNE DO TĘPIENIA RASY HELLENSKIEY PRZEZ TURKOW I BÓLGAROW W 1918 ROKU.-

I

2º OPIS WYPADKOW MAJACYCH MIEJSCE W GRECJI, ALBANJI I EPIRZ W CIĄGU 1918go ROKU.

Zygmunt Mincyko

Tępienie Hellenizmu przez turków.

Rok 1918.

Sigismond Mineyko.

27 Stycznia 1918 r.

Z dyplomatycznych względów zostało sprowadzonem ze w zeszłym roku Dżemal Bacha, wypełniając rozkaz rządowy, obwieścił poddanych greckich zamieszkujących w Smirnie ażeby zdecydowali się w przyjęciu lub odrzuceniu poddaństwa tureckiego.

800 rodzin przyjęło żądane poddaństwo, 400 zaś rodzin opornych wysłano do ~~Cha~~ Hamana w Syrji, po skonfiskowaniu ich majątności.

Nieszczęśliwi przeniesieni do Haman zostali wyci do przymusowej pracy, będąc lokowani w szałasach i karmieni suchym kawałkiem chleba.

Do upływie krótkiego czasu została im przedłożoną nowa propozycja, ażeby przyjęli turecki poddaństwo, albo też

3.

2

zaciągnęli się do służby wojskowej.
Wielu z nich zostało zgwałconych do zrzeczenia się.

Wszyscy mężczyźni, należący do rodzin które nie zgodziły się na przyjęcia poddaństwa tureckiego, zostali wydaleni począwszy od lat 16 aż do 45.

9go Lutego.

Turecki władze ujęły w mieście Amassji greckiego Metropolitę p. Karawangelego. i zwiezionego odesłały do Konstantynopola.—

8go Marca.

Turcy cieszą się niezmiernie, a szczególniej Stowarzyszenie Młodotureckie z rozkładu Rossji i dobrotliwości Maksymilistów, którzy oddali im na powrót wszystkie miasta i okolice

oczyszczając takowe z wojska, co też dozwoliło sporządzić krwawą Tarnię dla na wytrzebienie Ormianów niezwłocznie.— Podaję że w Samsunie wytrzebiono wszystkich Ormianów bez wyjątku.—

W Konstantynopolu paraduje obecnie w roli tryumfatora Enwer Basza, obmyślając zapewne zaaplikowanie rzezi na pozostałych grekach w Małej Azji, dla lepszego zaokrąglenia się Niemcom i dla okazania że nie należy Ormianów odróżniać od greków.—

Jednym nożem można załatwić dwie sprawy na raz.—

16 Marca.

Nieszczęśliwe miasto Trebizondy przed niedawnem uwolnione z niewoli tureckiej, po ohydnym rozkładzie

w niwecz przez niemców dziwoląga rossyjskiego i ustąpienia ich wojsk, zmuszone zostało popaść na powrót w ręce dziczy tureckiej.—

Dotąd niewiadomo jaki los spotkał licznie tam zamieszkały i bogaty żywioł grecki, który z pewnością był narażony na ucieczkę i na nowy przelew krwi.—

Depesza otrzymana z Londynu dnia 18go Marca podaje że tysiące rossyjskiego żołnierza, którzy zapóźnili się wykonać rejteradę byli narażeni przez turków na spalenie ich żywcem. ~~Ar~~ Ormianie byli wystawieni na okropności cierpień: dzieci pakowane do worków topiono w morzu. ~~Dorosłych~~ Mężczyzn i kobiet, po ukrzyżowaniu, ćwiartowano. Wszystkie dziewczyny i młode kobiety stały się ofiarami

barbarzyńskiej pasji tureckiej.—
Wszystko to przeprowadza się pod wpływem kultury niemieckiej.—
Depesze nic o greckach nie podają, ale trudno jest przypuszczać ażeby udało się im uniknąć pościgu tureckiego tą razą.

6/19 Kwietnia.

Stosownie do dyplomatycznych informacji, helleńska ludność obszarów Trebizondy uchodzi, pod wpływem paniki, w stronę Batumu, gdzie znajduje się już nagromadzonych 45000 emigrantów greckich.—
Z okolic Ponty element grecki stara się wyszukać możliwość przesiedlenia się do Krymu, ażeby uniknąć okropności tureckich.—
Pytaniem jest jednak czy i Krym uniknie napaści niemieckich?!—

16 Kwietnia.

Zawiadamiają z Odesy że prąd emigracyjny greków, udających się z Ponta ku stronie rossyjskiej, coraz bardziej wzrasta, ażeby uniknąć strasznych gwałtów spełnianych przez turków na ludności chrześciańskiej. — Pozostałe kobiety z dziećmi są sturczane i przeniesione w głąb kraju. —

9 Maja

Informacje zebrane w Konstantynopolu podają do stan przeprowadzonego tępienia elementu greckiego pod zaborem tureckim w następujący sposób:

„Aż do końca 1917 r uległo poborowi 200 000 greków w wieku od 15-48 lat. Wielka liczba z nich wymarła z powodu niewygód, głodu, chłodu i chorób.

„ Liczba przemieszczonych mieszkańców greckich z Tracji i Małej Azji przewyższa półtora miljona dusz.

Wyjąwszy skupione żywioły Konstantynopola, Smirny i kilku innych miast, wszystkie inne greckie doznały mzgarń wygnania, sponiewierania, doznania, głodu, spodlenia i renegacji. –

Połowa przynajmniej przemieszczonej ludności wymarła z niewygód, głodu, samobójstwa i wyrzynięcia w ogłębiach Azji przez dzikie turecką.

Pozostali przy życiu ulegają handlowi rozpusty, zbydlęcenia, żebractwu i renegacji. –

„ Turecky urzędnicy i oficerowie głoszą bez ogródki że żadnemu chrześcianinowi nie będzie dozwolonę egzystencja w Turcji jeżeli nie przejdą na

mahometanizm.

Jeden lekarz grecki na służbie wojskowej tureckiej został zmuszony, pod grozą śmierci, obrzezać 40 żołnierzy greków, którzy zgodzili się na tego rodzaju operację dla ocalenia ich sióstr i żon od pohańbienia.-

Własności przemieszczonych greków i pokonfiskowane przewyższają wartość pięciu bimiljonów franków.-

Można spotykać w Masulu i Ikonjum greków z Cydonji, pracujących przy budowie dróg, okrytych łachmanami, którzy przed niedawnem byli miljonerami.-

Z Tatawli Konstantynopola turcy przesiedlili 200 rodzin greckich.

Ulice dwuch wielkich miast Konstantynopola i Smirny przepełnione są

wałęsającą się dziatwą osierociałą, którą władze tureckie uprowadzają do zrenegacenia.—

19go Maja.

Niemiecko-tureckie władze kontynujące akt wytrzebienia rasy greckiej, przemieścili z Mersyny i Tarsusu do Marasu 60 wybitniejszych rodzin i licznych mieszczan.

Jako powód do wygnania podawaną jest stereotypicznie obawa szpiegostwa mieszkańców greckich na rzecz Związkowców.—

Z kąd inąd dowiaduję się że Rząd turecki rozpoczął przeprowadzać rekrutację bezwzględnie wszystkich poddanych greckich zamieszkałych w turcji a pochodzących z wysp Samosu i Chio i Lesbosu.—

5go Czerwca.

Wychodzący w niemieckim języku w Bazylei „Dziennik Narodowy" podaje detale o dokonanych gwałtach na ludności greckiej w posiadłościach tureckich, jako też następującą statystykę przesiedleń: „Od połowy 1915 aż do początków Maju 1917 r. przeniesiono z obrębów Kallipoli 24000, z zarządu Marmora 23000, z prowincji Smirneńskiej 15000, z Cydonji 40000, z tureckiej Tracji 20000 i z obrębu Samsunu 30000.

9go Czerwca.

Profesor Uniwersytetu Genewy p. Rais Zamiesza w Dzienniku Lozanny interesujące detale o gwałtach tureckich popełnionych w Tracji na ludności greckiej.—

„Jednocześnie z postępem wojny, pisze Profesor Raju, powiększa się zbrodniczość Centralnych Państw i codziennie dochodzą do wiadomości publicznej doniesienia o nowych okropnościach wykonywanych na Ormianach i Grekach przez Turków i Bułgarów pod ich impulsem i wskazówką.

„Stosownie do pisemnych świadectw, zebranych od niewolników, większa część niewolników ujętych w Kallipoli została wycięta. – Niemiecki Jenerał Liman von Sanders nie jest obcym w tych okropnościach, który wyznaczył nagrodę dwóch lir każdemu żołnierzowi za dostarczenie angielskiego karabina, rozkazał mordowanie niewolnika, dając prawo rabowania martwych przez

turków, którym zostało także dozwolonem wszelkiego rodzaju zbydlęcenie się z młodemi niewolnikami.—

„Wojska angielskie, znajdujące się w marszu do Messopotamji, ucierpiały wiele od okropnego smrodu spowodowanego przez tysiące gnijących trupów na drogach, które należały po większej części do mężczyzn i kobiet ormiańskich, a pomiędzy niemi znajdowały się i greckie.— wszystkie te ofiary były dziełem niemieckiego poduszczenia.

„Świadek P.... oblicza że w każdodziennym marszu spotykał na drodze rozsianych 200 trupów, mających odcięte głowy. Pan P... po obejrzeniu jednej z nich sprawdził że zęby przy szczękach takowej posiadały szczątki blaszek złotych,—a

a głowa była odrąbaną pałaszem

11go Lipca.

Depesza z Berna podaje informację, pochodzącą z dokładnych zrudeł, że Turcy przy powrótnym ich ustaleniu się w Trebizondzie zamordowali, w dniu pierwszym 200 obywateli greckich.

Baszybuzuki zaś rospościerające się po wsiach prowincji Trebizonckich, przepędzili wszystkich wieśniaków greckich z ich posiadłości. Trzy czwarte część mieszkańców greckich, gnana paniką, skryła się do Rossji.

24. Lipca.

W Sztokholmie grecka Ambasada podała do dzienników lokalnych opublikowanie urzędowych dokumentów, wykazujących straszne zbrodnie dokonywane przez turków w ściganiu ludności

greckiej.-
Ambasada Turecka przedsięwzięła wystąpić z protestem, chcąc odreperować wpływ szkodliwy to obce opinji publicznej.- Okoliczności te wywołała skandal, gdyż cała prasa Szwedzka, nie wyłączając nawet oficjalnej, potwierdziły oburzenie greckie jako fakt stwierdzony i niepodważalny.-

12. Sierpnia.-

Reprezentanci znajdujących się w niewoli greków, zamieszkałych w Małej Azji, Tracji i Macedonji, wystąpili z protestem w Paryżu, wyrażając przez usta ~~jej~~ Kierowników takowej p.p. Kirjakidesa i Wasilakaki doznane prześladowania przez tatów i bułgarów, ~~zadawane~~

które zmusiły pół miliona greków do emigrowania do Grecji, dla uniknięcia rzezi i sprofanowania się. – Reprezentacja ta odwiedzi wszystkie stolice państw Związkowych Europy i Amerykę, ażeby wykazać doznane dolegliwości, które nie są mniej okropne od spełnionych w turcji na Ormianach.

Z liczby pół miljona emigrantów przesiedlonych do Grecji, 60000 znajdują się obecnie na linji bojowej w Macedonji, gdyż wszyscy oni, wyznają zasady wolnomyślne, a skutkiem ~~czego~~ tego doznawali nieustającego pościgu za czasów panowania wyrodnego Króla Konstantego.

Obecnie zaś 80000 z liczby

powyższych emigrantów pracuje we Francji w fabrykach dla wyrobu broni i amunicji na potrzeby ~~woj~~ wojenne, dla zgniecenia więzów tyranji.—

20 Listopada

Korespondent do dzienników z Ohio opisuje że, po ~~zawarciu~~ udzieleniu zawieszenia broni turkom, udał się on niezwłocznie do miasteczka Cresmy znajdującego się na powierzchni wyżyny i zajmowanego, przed niedawną, przez 15 tysięcy greków, skąd dowiedział się o dzielnym postępowaniu mieszkańców i doznanej przez nich martyrologji.—

Pierwsze wrażenie na podróżującym wywarło zdziwienie że w pożytani Cresmy, zwykle

ożywionej licznym ruchem łódek
i obecnością handlowych statków,
zaledwie potrafił wyłowić na
małem czółenku, kierowanem przez
starego rybaka turka.—
W miasteczku nie spotkał żad-
nego chrześcijanina, tylko gdzie
niegdzie powoli wałęsali się turcy
i spłoszone tureczynki uciekały
przed zjawieniem się giaura.—
Ulicy porastały trawą a opusz-
czone domy świadczyły że w Cze-
mie ~~niegdyś ożywionem~~ nie pozostało
żywej duszy chrześcijańskiej.—
Tak się rozporządzili niemcy
i posłuszni im turcy.—

21 Listopada.

Korespondent do „Petit Parisien" z
Konstantynopola podaje że umarło

tam podczas przeszłej zimy sto tysięcy greków wyłonicznie z powodu braku żywności.– Liczna ta śmiertelność nie dozwalała grześć umarłych w porę.–

22 Listopada.

Pomimo tego że Konstantynopol został zajęty przez europejczyków, turcy nie przestali popełniać zbrodni na ludności greckiej. Tego rodzaju ohydny wypadek dokonał się w jednej wsi niedaleko od miasta Brussy, gdzi turcy, wyłowiwszy wszystkie tam znajdujące się młode kobiety, zaparły je do jednego domu, dopuszczając doń dostęp po cenie jednego grosza.–

Dochod uzbierany miał służyć do powiększenia floty tureckiej.–

Rozbestwiali turcy nie posiadają nigdy wstydu

z popełniania sprosności.–
Tą razą pospiano ich poturbować gdyż Anglicy zawiadomieni o popełnionym gwałcie wysłali załogę z Konstantynopola do Brussy i jej okolic.–

23go Listopada.

Telegrafują z Mitelinu zawiadamiając że z liczby 40000 mieszkańców, przemieszczonych przed dwoma laty z Cydonji w głąb Małej Azji, powróciło tylko 5000. A ici znajdują się schorzali, upadnięci na siłach skutkiem niedostatku.– Toż samo dzieje się z ludnością przemieszczoną przez turków z innych miast.

28 Listopada.

Donoszą z Konstantynopola że nigdy dawniej popełniono zbrodnie na ludnościach greckiej

i ormiańskiej nie dochodziły do tak wysokiego stopnia jak to się działo w ostatnich czasach: Dziesiątki tysięcy hellenów uprowadzonych z ich mieszkań skazywano na śmierć przez wygłodzenie. Innych, uprowadzonych w głębie Azji, zmuszano do udawania się do ciepłych łaźni, ażeby następnie pozostawić, ~~po~~ pozbawionych ~~ich~~ z odzieży, na zimnem powietrzu dla nabycia choroby skutkiem przeziębienia i śmierci nieuchybnej. –

Innych zabijano uderzeniami kijów. Innych odsyłano do szpitali, gdzie lekarze tureccy ich otruwali.

Należy zauważać że popełniane zbrodnie zmniejszyły się od chwili powrotu do władzy w Grecji Wenizelosa.

Przedtem dokonywali turcy takowe przy wykrzyknikach: „Nich żyje Konstanty". —

Obliczono że Turcja zrekrutowała 550000 greków podczas ostatniej wojny, z których połowa wymarła i została wymordowaną. —

1go Grudnia.

Skonstatowanem zostało że turcy w Samsunie urządzili paradną rzeź 47ciu greków dla udzielenia zabawy i widowiska ~~dla~~ swoim paniom haremowym i obaliskom.. —

2go Grudnia.

Podają z listu wyższych władz duchownych Chaldejskich że w obrębie zawartym pomiędzy miastem Wanu i prowincją Mossulu turcy

wycięli górą 200000 Syryjskich ~~Chal-~~ Chaldejczyków. Setki wsi opływające dawniej w dostatki zostały zniszczone.– W okręgu Dyarbekiru wyrznięto 10000 syryjskich Chaldejczyków.

3go Grudnia.

Zbrojna banda muzułmańska napadła na podróżnych wieśniaków greckich przy wsi Miman po za Smirną i po zadaniu im licznych męczarni obrabowała do szczętu.–

W Brussie turcy rozpoczęli ponawiać rzezie i rabunek na mieszkańcach greckich tego kraju.

Dla powstrzymania dalszego ciągu tej operacji wysłano z Konstantynopola oddział wojsk francuzkich.–

5go Grudnia.

Wychodzący we francuskim języku w Konstantynopolu dziennik „Stambuł" upewnia że na rynkach Ikonium sprzedano greczynki. – Naczelnik policji Welikesciru ogłaszał, za pośrednictwem woźnego, o stręczeniu kobiet chrześcjańskich. Greczynki z Burgasu, Neochorju i Armutli zostały gwałtem zaparte do domu rozpusty w Eskiseirze. —

11go Grudnia

Dziennik wychodzący w Smirnie „Estia" publikuje że turcy kontynują barbarzyńskie ich zachcowanie się względem mieszkańców greckich Małej Azji. –

W miasteczku zaś Sewdy-Kjój, znajdującem się tuż po za Smirną Podporucznik Ahmed obił niemiłosiernie Kapłana greckiego, targając mu brodę i wygrywając włosy. — Dzieje się to po zawieszeniu broni. —

13go Grudnia.

Ludność Smirny chrześcijańska jako też jej okolic znajduje się zbarzoną z powodu dokonanego morderstwa na dwuch młodzieńcach wioski Tomazo, znajdującej się w pobliżu od Kordelio.— Sprawcami takowej mają być organy funkcjonującej nadal organizacji Młodo-turków.—

14go Grudnia.

W miasteczku Menemenie po za Smirną ludność turecka przeprowadziła rabunek w mieszkaniach chrześcijańskiej, pomimo obecności Anglików w porcie Smirneńskim.—

W miasteczku Wurli zbrojne bandy tureckie zagrażają bezbronnych chrześcian niepokojenie.—

Toż samo dzieje się w Kordelji,

miasteczku naprzeciw Smirny.—

28go Grudnia.

Wracający z głębi Azji mieszkańcy Cydonji podobni są do szkieletów skutkich doznanych cierpień i niedostatków.. Sądzili oni że po przybyciu ich do własnej zagrody będą mogli wypocząć i zapomnieć o okropnościach doznanych. Stało się jednak zupełnie inaczej, gdyż ustaleni w ich własnościach emigranci tureccy, nietylko zaparli drzwi ~~ich~~ mieszkań ale użyli ich w ~~roli~~ roli niewolników, zmiszając do ciężkiej pracy jako służących i przy uprawie gruntów.— Obecnie źle karmieni, źle okryci narażeni są na choroby i śmierć nieochybną, jeżeli Związkowcy nie pomyślą o zaopiekowaniu się tych

27

tych nieszczęśliwych istot —

Koniec roku 1918.go

TĘPIENIE

Rasy Greckiej przez

Bułgarow.

Rok 1918.—

Zygmunt Mineyko

23 Lutego 1918.

Z polecenia Rządu greckiego, Minister Spraw Zagranicznych p. Politis wystosował do Państw sprzymierzonych i neutralnych następujący protest:

„Od chwili wtargnięcia do Greckiej Macedonji Bółgarzy przedsięwzięli wszelkiemi sposobami dzieło przekształcenia narodowego charakter tego kraju: Opustoszając miasta, rabując po wsiach, przekształcając kościoły na koszary, rozrywając składy magazynów, ogołacając właścicieli z ich posiadłości, i wykonywując stopniowego przemieszczenia mieszkańców do Bółgarji.—

„Nieszczęśliwi emigranci greccy z Azji i Tracji, którzy, unikając dzikich napaści tureckich i bółgarskich, byli pewni znaleść bespieczną ochronę w Grecji, stali się pierwsi ich ofiarą. Wszyscy od

15tu do 50 lat wieku mężczyzni zostali odprowadzeni do więzień w Sofji, z kąd, po wytresowaniu ~~w~~ żołnierskim, zostali użyci w wojennych ~~napadach~~ wyprawach przeciwko Romunom.—

„Następnie przyszła kolej na greckich urzędników i na miejscowych mieszkańców w wieku do służby wojskowej, którzy, po dokonaniu ich tranzlokacji do Bułgarji, zostali skoncentrowani do obozów, gdzie z głodu, chłodu i wszelkiego rodzaju sponiewierania ~~zostali~~ ulegli zdziesiątkowaniu.—

„Górą trzydziestu tysięcy istot ludzkich postradało życie. Czterdzieście tysięcy innych, bez różnicy płci i stanu, zostali skazani na haniebne zatracenie. W Kawalli, ~~na~~ liczącej 60000 mieszkańców, nie pozostało obecnie więcej po nad trzecią

ich część.

„ Tego rodzaju programat wyniszczenia greckiego elementu został zastosowany systematycznie także w Serbskiej Macedonji. — Grecy Monastyru, Megarowa, Krusowa i innych miejscowości zostali, po ogołoceniu z wszelkiego mienia, uprowadzeni na zatracenie. Około 200 księży zostali zaparci w monastyrze Najświętszej Panny Grybowa. —

„ Oficjalne wyjaśy zawarte w Greckiej Białej Księdze potwierdzają powyższe fakta, powtarzane następnie przez obecnych świadków w Odessie, w obecności ciała konsularnego w dniu 26 listopada 1917 r. —

„ Za wydaniem się Rządu Holenderskiego, mającego opiekowanie się elementem greckim w Bułgarji, Rząd Grecki żądał

od międzynarodowego stowarzyszenia Czerwonego Krzyża wdanie się o polepszenie nędznej sytuacji w jakiej znajdują się grecy.-

„Rząd Bółgarski odmówił, wskazując że missję tego rodzaju może być powierzona Bółgarskiemu Czerwonemu Krzyżowi.- Ale jest sprawdzonem że powyższa instytucja nie zasługuje na wiarę, gdyż ~~wysyłane~~ zostało sprawdzonem że wysyłane na jej imię pomocy nie dochodziły swojego przeznaczenia.-

Rząd Grecki zawiadomił w sposób rozpaczliwy swoim sprzymierzonym i Rządowi Holandji odrzucenie czynionej propozycji przez Rząd Bółgarski, jako wyznanie ~~współuczę~~ współuczęstnictwa w nadużyciach i złej woli.-

„Zaledwie po upływie roku, za usłużnym

współdziałaniem w Bernie bióra międzynarodowego przymierza, Bułgarski Czerwony Krzyż przyjął na się obowiązek udzielanie informacji o zdrowiu greckich rodzin zamieszkałych w Seresie, Kawalli i Dramie, ale zachowuje milczenie na wszelkie żądane zapytania Greckiego Czerwonego Krzyża względem niewolników jako też wszystkim uwięzionym grekom w Bułgarji.–

„Ubiegłego miesiąca Rząd Grecki uprosił Rząd Holenderski o dokonanie, za pośrednictwem jej reprezentanta w Sofji, poszukiwań odnośnie do losu jakiemu uległy masy mieszkańców Macedonji przeniesionych i pozostałych na miejscu jako też o środkach ich zabespieczenia.–

„Oczekując rezultatu tych poszukiwań

Rząd grecki ma nieunikniony obowiązek podać do wiadomości o czynionem przedsięwzięciu wszystkim cywilizowanym Sprzymierzeńcóm i neutralnych Krajów Rządom. – Poleca ich zmiłowaniu ~~się~~ skazanych na wytępienie, wbrew wszelkim Boskim i ludzkim prawom, ~~w~~ masy greckich mieszkańców i ocenieniu zbrodni przedsięwziętej przez Bułgarję, w nadziei płonnej dla utwierdzenia się jej w posiadłościach sąsiednich.

(podpisany Minister) N. Politis.

Otrzymane informacje z Bernu podają że stan greków zamieszkujących Macedonję i Trację ~~znajduje się w stanie~~ jest rozpaczliwy.

W rodzaju zakładników uprowadzeni do Bułgarji obliczają się od 30 do 40

tysięcy, będąc rozproszeni w bułgarskich i serbskich miastach po dziesięć i więcej osób. – Z Monastyru, Megarowa, Krusowa etc greccy zostali uprowadzeni prawie zupełnie pozbawieni okrycia ich ciała. – Domy mieszkańców serca zostają obalane, a materjał ich jest obracany do budowy fortyfikacyjnych. –

16/29 Marca.

Informacje otrzymane z dyplomatycznych źródeł upewniają że władze bułgarskie zmuszają mieszkańców greckich Macedonji do podpisania aktu że należą do rasy bułgarskiej, ~~będą~~ pod groźbą banicji z posiadanej własności lub rozstrzelania. –

27/9 Marca.

Znakomity profesor Rajs publikuje następujący artykuł w „Dziennika Codzienny":

„Często opisywano że Sprzymierzeńcy Centralnych Cesarstw popełniają straszne okrucieństwa na osobach obojga płci i dzieciach. Była mowa o dzieciach którym odcięto ramiona, o matkach którym wykłuto oczy etc. W Serbji potrafiłem sprawdzić na trupach, odkopanych, tego rodzaju okrucieństwa.. W Perniawore skonstatowałem w odkopanym grobie obecność ramiona małego dziecka. W innych miejscach Serbji widziałem na ciałach mężczyzn, kobiet i dzieci rany śmiertelne zadane palnym orężem i bagnetem.

„Poczynając od zimy 1914–1915 spostrzegałem straszne zbrodnie popełniane przez bułgarów. Jednego starca 63 letniego, Chrystofi Paparzoffa, mieszkającego we wsi bułgarskiej Sikartikli, po odcięciu mu uszy i języka przepędzono w sposób okrutny.

„Obecnie widziałem nową ofiarę bółgarskiej zwierzęcości. Jeden poddany rossyjski, Konstanty Iwanowicz Chrystoforow, wieku lat 21, bardzo zdolny, umiejący mówić i pisać po rossyjsku, serbsku, bółgarsku, grecku i francuzku, nie posiada już języka.

„Mieszkał nieszczęśliwy ten spokojnie ze swoją rodziną we wsi Nowo-Sieło w pobliżu Filippopola aż do 1914 r.. Ojciec jego przybył do Bółgarji w 1876 r ażeby walczyć za niepodległość tych, których rossjanie uważali za swoich braci.. Po ustaleniu się następnie w Bułgarji ożenił się z greczynką i został księdzem wsi. Tam urodził się Konstanty, dwaj starsi bracia i dwie jego siostry. W 1912 dwaj starsi bracia, pomimo zachowanego przez nich poddaństwa rossyjskiego walczyli razem z bółgarami przeciwko turkom, ale odmówili walczyć

przeciwko Serbom, skutkiem czego uciekli do Rossji, gdzie pozostali aż do chwili podpisania układu Bukareszteńskiego, po czem powrócili do Nowego-Sioła. — Bułgarzy postanowili ich ukarać. W dniu 11/24 Marca 1914 r Macedońsko-adrjanopolski Komitet wysłał 12 oprawców, którzy, rzuciwszy się na Kapłana i jego synów, uprowadzili ich do lasu około 5 z rana. Tam, ucięgoszy ~~im~~ nosy i uszy ojcowi i dwóm starszym jego synom, niezwłocznie oślepiono i zamordowano ich.

„Niesczęśliwy Konstanty, zostawał świadkiem męczeństwa i mordu ojca i braci, po czem dznał okropnej operacji ucięcia mu języka, co mu spowodowało zemdlenie; po czem został wysłany do szpitalu w Konstantynopolu, z kąd udał się do Salonik, a następnie do Patrasu, do kąd odpłynął

takoż jego matka i siostry.

„Znajdując się Salonice pod potekcją francuzów opisał nieszczęśliwy doznane przejścia.

„Tego rodzaju czyny, związkówców Centralnych mocarstw, bółgarów, o których twierdzono że są jednym z najbardziej ucywilizowanych narodów Emu! Któż wie jakiego rodzaju przerażających niespodziewanek wykaże nam Serbja, będąca w znaczniejszej swej części rządzona i kierowana prze wstrętne te zwierzęta"..

Przetłómaczyłem powyższy opis z powodu że Paparoglu był grekiem jako też matka ~~[illegible]~~ Konstantego greczynką.

30 Marca.

Z wiadomości otrzymanych z Genewy, potwierdza się że Bułgarzy kontynuują operacje wytrzebienia w Macedonji hellenów, którzy zajęli tymczasowo.

Wszystkich pozostałych dotąd, którzy nie wyrażają bułgarskiego patryotyzmu, mierzą po więzieniach, zadając im męczarnie i zabijając.

Bułgarski dziennik „Dniewnik" podaje że projekt zbudowania 16 nowych więzień w „Nowej Bułgarji" ma być uzgodniony. Naturalnie dla pomieszczenia w nich upornych greków.

20 Kwietnia.

Dziś Minister Spraw Wewnętrznych ogłosił na sejmie Ateńskim detale okropności dokonanych przez Bułgarów we Wschodniej Macedonji.

Stosownie do takowych liczne wypadki śmierci z zimna, głodu i braku zasobów pieniężnych, lub ubrania, miały miejsce.— Urzędniki greccy, pozbawieni służby, wałęsają się okryci strzępami odzieży, jakby szkieleci lub straszydła po ulicach.— W podobny sposób zachowują się do Wieśniaków ~~Podobny do nich zachowywali wieśniaki greccy~~.— Wszyscy oni zamieszkiwają w barakach ze słomy, albo też w grotach skał, podobni do kannibalów.— Ryzykowne zniszczenie wszelkiego posiadłości ~~mienia~~ dokonało się w Macedonji, po najściu bułgarskim.— Śmierć i upodlenie, nieśli oni ~~bułgarzy~~ w podarku ofiarom Króla Konstantego, którem je zaprzedał do niewoli ~~wschodnią Macedonię~~. Przekleństwo też spada na niego.—

22 Kwietnia.

Treść informacji udzielonych na Sali posiedzeń Izby Dep. udzielanych przez Ministra Spraw Zagranicznych p. Politisa, odnośnie do męczarni zastosowanych przez Bułgarów względem narodowości greckiej zamieszkałej we Wschodniej Macedonji, jest następująca:

— Od chwili najścia Bułgarów do Wschodniej Macedonji, rozpoczęła się systematyczna metoda niszczenia elementu greckiego, w zamiarze spowodowania tam zmiany etnologicznego ustroju.

~~Szczególniej, rozpoczęły~~ Od Października 1916 r rozpoczęto upastoszać miasta, rabować wioski, obracać kościoły na koszary, konfiskować

składy zboża, opłacać jednostki z ich posiadłości i przesiedlać gromady. W ostatniem powyższem przedsięwzięciu dają się zauważać dwie energje. – Pierwsza odnosną jest do tych nieszczęśliwych emigrantów, którzy, unikając tyranji turecką, potrafili zabezpieczyć sobie przytułek na greckiej ziemi i ulokować się we Wschodniej Macedonji. Począwszy od Października 1916 r. emigranci Tracji i Małej Azji, którzy byli ustaleni we Wschodniej Macedonji, zaczęli zostawać przemieszczani począwszy od 15tu aż do 60iu lat wieku. Lokowano ich w środkowej Bułgarji, a szczególnie we wsiach przyległych do Sofji; zapierano ich w więzieniach a następnie rekrutowano, musztrowano i wysyłano do brania

udziału w walkach przeciwko Romunom.

Nastąpiła potem kolej na miejscową ludność grecką i takież los spotkał całą masę wojennego elementu, która została przemieszczoną, odosobnioną w opłakanego stanu obozach, doznając dziesiątkowania z głodu, chłodu i rozlicznych dolegliwości.—

Wschodnia Macedonia opustoszała. Mogę wam udzielić informacyę że w Kawalli zasiedlonej przez 50000, wedle cytaty bułgarskiego dziennika z końca 1917 r, nie pozostało jak tylko 17000 mieszkańców.—

Muszę też dodać że 40000 mieszkańców powyższej Macedonji postradali ich życie i że 40000 innych macedończyków pozostaje jeszcze zaparte w

tego rodzaju obozach, gotujące się na śmierć.-

W chwili gdy Bułgarja ogołaca Wschodnią Macedonię, zachęca jednocześnie Zasiedlanie takowej przez ludność bułgarską ze swoich okolic.- Skutkiem czego liczni bułgarzy usadowili się już w Seresie, Dramie i Kawalli, zawłaszczeniu dóbr greckich.-

Tego rodzaju program został zastosowany przez bułgarów wszędzie gdzie się napotkał on z elementem greckim, czyli w Serbskiej, w starej Macedonji, jak też w Romuńskiej Dobrudży.- Greccy Monastyru, Morychowa, Krusbera i innych okolic zostali oderwani od ich posiadłości.

25go Kwietnia.

Bułgary z cynizmem pochwalają się popełnianiem zbrodni na greckich i serbskich, popadłych pod ich zabór.
I tak Dziennik „Utro" zawiadamia o dozwolonem przez Rząd grabieniu mebli na pożytek miejscowych urzędników, pozostałych w opustoszałych domach".-

Następnie na mocy królewskiego dekretu zostało postanowione że: „wszelka własność, albo przedmiot opuszczony przez ich posiadaczy przechodzi pod zarząd bułgarskiego państwa, które rozporządza nią takowemi odpowiednio do swojej woli.-

Dziennik „Dnevnik" notuje że codziennie przybywają na Stację

kolei żelaznej Sofji, wagony przepełnione meblami, które są sprzedawane na licytacji, albo rozdawane pomiędzy urzędnikami i oficerami.—

Na mocy nieustającego rabunku zostały opróżnione wszystkie kraje z dobytku, które uległy smętnym losom popadnięcia w ręce bółgarów.

26go Kwietnia

Telegrafują z Berna że bółgarzy poszukiwają ~~starannie~~ odnalezienie wszelkich szczątków pozostałych starożytności, które nie zostały dotąd zburzone, ażeby wyniszczyć ~~wt~~ ślad hellenizmu w Tracji, Wschodniej Macedonji. Tegoż rodzaju pościg przeprowadzanym jest do wyniszczenia druków i rękopismów w językach greckim i serbskim.—

Odpowiednio do przeprowadzonej obecnie statystyki znajduje się 24781 rodzin wypartych przez Bołgarów, stanowiących 94502 indywidów, które uciekły do Saloniki unikając ich pościgu. Z liczby powyższej Rząd Grecki utrzymuje dotąd 18,768 osób, udzielając chleb powszedni.—

23 Czerwca.

Dziennik wychodzący Lozannie podaje że górą czterech tysięcy domów greckich zostało rozgrabiono.— Miasto Doksatu ~~jest~~ opustoszało zupełnie. Wszystkie wsie i folwarki okoliczne są obrabowane. Po kościołach zostali usadowieni gwałtem księża a po wsiach nauczyciele bołgarscy.— Wieśniaki pouciekali, ale dopnani, wprzód aniżeli

potrafili ocalić się na wyspie Tasos, zostali gromadnie wymordowani.—

25 Sierpnia.

Zostało skonstatowanem że Bułgary zorganizowali oddziały Turków, pod kierunkiem niemców do obdzierania do nogiego trupów, którym dokonany rabunek.—

6go Października.

Dzisiejsza ludność Seresu, posiadająca w 1916r 24000 mieszkańców, składa się obecnie z 6000 tylko, złożonych prawie wyłącznie z kobiet i dzieci. Reszta mieszkańców została przemieszczona, albo umarła z głodu, zadawanych męczarni ostatniego rodzaju.—

Bułgary chcieli pastwić się,

wyszukując zapomniane pomysły inkwizycyjne, na plemieniu greckim. Nie wystarczała im pospieszna zadawana śmierć; chcieli się nasycić niedolą. —

Wandale, Ostrogoty i Hunny nie popełnili takich okropności jakie są opowiadane przez ofiary i świadków naocznych, dokonanych w kraju udzielonym dobrowolnie przez zdrajcę Króla i jego zwolenników bóżyarom. —

Gwałcenie i spodlenie dziewic, mordowanie bez żadnej przyczyny, rabunek, pożary i wszystko co może zrodzić się w wyobraźni ludzkiej spełniali Bóżyarzy. —

Gwałcenie dziewic i kobiet odbywało się przy obecności ich

rodziców i mężów, zmuszonych do pomagania w spełnianych orgjach.

Sierotki, pozostałe po zamordowanych, uprowadzano dla ich zbóstwarowania.—

Dziewice i kobiety koncentrowane były do obszernych gmachów z rozlicznych wsi, parte bagnetem, na rozpustny wżytek żołnierzy. Zbrodniarze nie oszczędzali nawet dziewczynek 12 letnich.—

Szatańskie dzieło bóstwara, nie kontentowało się zniszczeniem noża, ognia i wszystkiego zastosowanem do płci męzkiej, chociaż oni spodlili kobiety, pozbawiając wstydu i zaprowadzając niemoralność.—

Wiadomości o tych zbrodniach dochodzą

z Seresu. – Oczekujemy nowych detali z Dramy i Kawalli. –

7go Pazdziernika.

Sprawdzono że pozostała ludność w Seresie składa się tylko z 2500 osób, w liczbie której znajduje się 250 starców i dzieci, resztę stanowią kobiety.

Z liczby 1500 żydów zamieskiwających to miasto pozostał tylko jeden izraelita i jedna żydówka. –

Miasto posiadające 5000 domów liczy obecnie około 2000. Resta została zniszczoną, dla użytku potrzeb wojennych.

W pozostałych mieszkaniach brakują drzwi, okna i szyby. –

Po odstąpieniu Wschdniej Macedonji bółgarom, mieszkańcy takowej

byli zaputywani przez nich: dla
czego uperacie się, chcąc pozostawać
grekami? Czyliż nie widzicie że Gre-
cja was oddała Bułgarji? Czyż Bół-
garja i jaki bądź inny kraj odstę-
puje swoich poddanych, licząc ich
za swoich w Tasnych narodowców? —

Zamknięto wszystkie szkoły
greckie a otworzono bułgarskie
do których rodzice zobowiązani by-
li posyłać dzieci, pod odpowiedzial-
nością niezwłocznie zastosowanej
kary smierci. —

Zamknięto wszystkie Kościoły z któ-
rych trzy zostały spalone. —

Jeżeliby okupacja Bułgarska
kontynuowała się nadal nikt z gre-
ków nie pozostałby we Wschodniej
Macedonji. —

Oficerowie bułgarscy wypytali żołnierzy do miasta dla zbadania gdzie się znajdują ładne kobiety; następnie napadano na wskazane mieszkania dla popełniania orgji i rabunku.—

Podawany jest imienny katalog osób narażonych na zbrodnie bułgarskie; nie mogę zamieszczać takiego kontentując się tylko ogólną wzmianką, ażeby uniknąć potrzeby spisania tomów.—

8go Października.

Wysłany urzędnik do ustalenia stanu służby telegraficznej we Wschodniej Macedonji, w części już oswobodzonego kraju, nie pozostał nic z dawniejszych linji telegraficznych, wszystko do

zostało zniszczonem i że należy rozpocząć na nowo pracę dla ustalenia komunikacji. –

Przy kolei żelaznej, linia telegraficzna została zniesioną. –

9. Października.

Przybyli do Seresu, niektórzy oswobodzeni – z wygnania do Bułgarji mieszkańcy Wschodniej Macedonji, opowiadają że miasto Szumla służyła za punkt zbiorny dla skazanych na wytępienie greków, z kąd partjami od 200–300 byli wysyłani do wykonywania rozlicznych robot, szczególniej zaś do układania dróg systemu Dekowila.

Wszyscy urzędniki administracyjni Wschodniej Macedonji ulegli

takiemu losowi.

Z 40000 wysłanych do Szumli, zaledwie 15000 zachowali życie, a ci są wycieńczeni, zgłodniali i okryci Tachmanami.—

Bółgary, uchodząc zamordowali licznych greków, zajętych wykonaniem przymusowych robót.—

Zostało sprawdzonem że po wkroczeniu bółgarów do Seresu wypracowano na wygnanie na zamprzód wszystkich Księży, profesorów, nauczycieli i mnichów. Księgi kościelne i szkolne zostały spalone. Zastąpiono takowe bółgarskiemi.—

Mieszkańcy którzy nie chcieli uczęszczać do kościołów i wysyłać dzieci do szkół, w których wykładano jedynie

języka bółgarskiego, byli narażeni na kary więzienia, kijobicia a czasami i śmierci.–

Bogata biblioteka monastery Sgo Jana, posiadająca liczne rękopisy z czasów starożytnych, została rozgrabioną przez bółgarów.–

Komendant Placu w Seresie, kapitan Georgiew, jako też inni oficerowie i urzędniki bółgarscy gwałcili każdego wieczora jedną z rodzin greckich, bezczeszcząc kobiety i ograbiając ich ~~posiadłości~~ z kosztownościami.

Po przeniesieniu Georgiewa na inną służbę, nowym komendantem placu został Chadżief, który wezwany przez jednego z kupców dla obronienia go od napaści żołnierzy bółgarskich, chcących rozbić

Żelazną kasę, pospieszył niezwłocznie na cele osobistego odkrycia, żeby stworzyć takową i zabrać pieniądze na własny użytek. —

Jeden z bogatych kupców Serca ratował przez czas długi od pogardzenia swojej córki, opłacając drogo napastników bułgarskich.

Trwało to aż do chwili kiedy zabrakło mu gotówki, po wydaniu 70000 franków. —

10 Października.

Wysłany z ministerstwa do niesienia pomocy nieszczęśliwym mieszkańcom Wschodniej Macedonji, wyższy urzędnik p. Meliserges, podaje w swoim raporcie że zniszczenie wszystkich rodzin jest ogólnem.

Archiwa i urządzenia biór publiczny

administracyjnych nic ocalało, budowle są uszkodzone, deski wydarte z posadzek.

Wszystkie mieszkania obrabowane. Wszelka żywność i zwierzęta domowe, tak czworonożne jako też skrzydłe są zabrane przez żołnierzy bułgarskich przy opróżnianiu miasta.

13go Października.

Zniszczenie skonstatowane przez wojska greckie w miasteczku Demir-Issarze, po opuszczeniu takowego przez bułgarów, jest daleko większe od wszystkich innych, dokonanych przez nich. Wszystkie domy zostały zwalone. Z liczby 10000 mieszkańców pozostało tylko 2000 nieszczęśliwych starców, kobiet i dzieci. Kobietom

wszystkim bez wyjątku ucięto kosy, dla ich zelżenia.—

Po otrzymaniu zawieszenia broni, bółgarzy nakazali przeprowadzenie ogólnego rabunku wiosek, jakowy też odbył się niezwłocznie.—

Obecnie wieśniaki poświadczają, że: „bółgarzy uprowadzili ze sobą wszystko co ~~nam~~ im pozostawało do dalszego wyżywienia się; dziwiemy się tylko że zostawili nas przy życiu, obliczając zapewna na to że pomrzemy z głodu".—

Kiczewo było miejscem wygnania przeznaczone dla młodzieży greckiej przesiedlanej ze Wschodniej Macedonji, gdzie się dokonywało prędkie jej wytępienie. Tam narażeni na

głód dokuczliwy, z powodu ich karmienia małym kawałkiem chleba, zmuszeni do ciężkiej pracy ponad siły, pod uderzeniem kija, obdarci z odzieży i bez okrycia w zimnym kraju, prędko ulegali niechybnej śmierci, która uwalniała ich od dalszego ciągu katuszy.

Nieszczęśliwe matki z przerażeniem wspominają obecnie o Kiczewo! gdyż nikt z wysłanych tam nie powrócił już ~~[illegible]~~ do Macedonji.

16 Października.

Z liczby 60000 mieszkańców Kawalli, 10000 wymarło z głodu 8000 pozostało w mieście a reszta rozlokowana po Bułgarji.

Magazyny i rynek miasta ~~[illegible]~~ zupełnie obrabowane. Wszędzie

przedstawiają się gruzy.
Kawalla, Prawi i Sary-Szaban zostałyby do resztki ogołocone ze wszelkich posiadłości, gdyby nie pospiały przybyć w porę wojska greckie, niedopuszczając do skompletowania rabunku przez odchodzących zastępów bółgarskich. —
Pospieli jednak oni po rozbijać składy wojskowe. ~~któremi i obecnie~~
Amunicja i broń dotąd znajduje się rozrzuconą po ulicach. —
Część miasta, zamieszkała przez ludność turecką, przedstawia się w dawnym stanie. —
50 rodzin bółgarskich znajdujących się w Kawalli wyniosło się do Bółgarji na powrót. —

17 Października.

Zaczęli powracać do Wschodniej Macedonji, przemieszczeni gwałtem i skazani do ciężkich robót przez bułgarów jej mieszkańcy. Wszyscy znajdują się w opłakanym stanie i wycieńczeni na siłach.

Wielu z nich nie posiada obuwia a także bielizny, mając zaczerwienione łachmany na gołe ciała.—

Wszyscy nieszczęśliwi opowiadają straszne przejścia, którym ulegli sami, jakoteż katusze na jakie byli wystawieni ci którzy ~~padli jak ofiara~~ zmarli niemogąc znieść takowych.—

Można spisać imienną martyrologję tych okropności w obszernych tomach.—

Po odaniu Kawalli przez zdrajcę Króla bórgarom, został tam mianowanym jako komendant placu Angelów, znany rozbojnik z dawniejszych czasów, któren, towarzyszony przez żandarmów, wdzierał się podczas mocy do greckich mieszkań dla gwałcenia dziewic. — Liczne dziewczynki zabijały się same dla uniknięcia splugawienia. —

W pierwszych dniach po zajęciu Kawalli, zostali powieszeni przed pałacem rządowym J. Papadopulos, P. Nikołaidis i Kofteros, dla ukarania za przemycanie na swoich łódkach, uciekających do Grecji mieszkańców miasta.

Na placu publicznym miasta Dramy zostali powieszeni p. Sachinis urzędnik konsularny i 9 innych

obywateli znanych z ich patryotycznych usposobień, dla przykładu.-

18go Października.

Korespondencje przesyłane ze Wschodnie Macedonji podają nowe detale o zbrodniach popełnionych tam przez bółgarów.

Dowiadujemy się ze Metropolitat Pracji uprowadzony w nocy ze swojego mieszkania został zarznięty przy losi Filipie.-

Oprucz poboru do wojska i innych gwałtów Rząd bółgarski postanowił przez głód wywołać śmiertelność we Wschodniej Macedonji.- Żołnierze bółgarscy, depcząc umarłych z głodu, wywoływali wiwaty: „Niech żyje Wenizelos".

Komendant Placu Serbin wydał rozkaz ażeby greccy wstawali z miejsc

oddając honory przechodzącym oficerom bółgarskim. Często dzieci, nieumiejących ~~się do~~ zastosować się do tego rozkazu ćwiczono niemiłosiernie, a nawet zabijano, wydzierając z łona rodziców.—

Dowiedziano się obecnie że bółgarzy spalili 3ch serbskich niewolników, a 37 greckich zarznęli na pozycji Buka.—

Ze wsi Kiup-Kjoj ~~zostały~~ uprowadzono 650 rodzin, z Czataldży 850 mężczyzn, połowa ludności Terapjany została wyrżniętą przez bółgarów.—

Wieś Rodoljewo zostało zniszczone do szczętu, jako też 40 innych wsi posiadających 70000 mieszkańców.—

15000 ludności Kawalli umarło z głodu. Trupy ich transportowano

na wozach, zakupując po 30 w każdym z grobów.—

Od samego początku opanowania przez bólgarów miasta Kawalli, zaprowadzono w nim zastosowanie głodu, odmawiając mieszkańcom udzielania najmniejszej żywności, po obrabowaniu ich ze wszelkich zapasów.—

Bandy zgłodniałych przebiegały przez ulice żądając pożywienia, narażając się na zarkastyczny śmiech wypasłych oficerów i żołnierzy bólgarskich, którzy rzucali im w podarku, ciastami, zabitego lub zdechłego psa na strawę.—

Zgłodniałe ludzkie szkielety odszukiwali na śmietnikach kości, karmiono się szczurami, jaszczurkami i robactwem wykopywanem w ziemi.—

18go Pazdziernika.

Powracający z Bółgarji do Wschodniej Macedonji nieszczęśliwi jej mieszkańcy podają że 7/10 część przesiedlonych greków wymarła, nie mogąc znieść nieustających męczarni i katowania.— Liczni też zostali wyrznięci przez żandarmerję wprzód aniżeli zostali wysłani do miejscowości gdzie mieli pracować.—

Bółgarzy opróżniając nawet Wschodnią Macedonję postawili się, na pożegnanie, zadając męczarnie starcom i dzieciom i rabując z pozostałego w ich rękach posiadania.—

19go Pazdziernika.

Koleją żelazną z Monastyru przywieziono do Saloniki 1000 męczenników

Wschodniej Macedonji uwolnionych z ~~niewoli~~ bułgarskiej w Kicrewa i innych miejscowości Monastyru, gdzie spełniali przymusowe roboty.

Świadczą oni że bułgary dowiedziawszy o zawieszeniu broni, zarządzili licznych greków pracujących w Kicrewie, przed ich odejściem z tamtąd.—

Do Wschodniej Macedonji udał się biskup Londynu w towarzystwie dwóch innych prałatów, ażeby sprawdzić doniosłość popełnionego tam spustoszenia przez bułgarów.—

W tym że celu stowarzyszenie Czerwonego Krzyża Szwajcarskiego wysłało komisję do zwiedzenia Serca, Drama i Kawalli.—

- Stowarzyszenie kobiet miasta

Kawalli znajdujących się w Atenach przesłały do tutejszych Ambasad Angielskiej i Amerykańskiej podanie następujące: „Pozostała ludność Wschodniej Macedonji złożoną jest z dogorywających ofiar, ~~które~~ przed któremi bledną ofiary francuzkiego miasta Lilli. Błagamy was pospieszcie się z pomocą ~~pomocy~~ waszą, w imieniu wszechświatowych wiązań ludzkości, w imię Chrystusa, zawiadamiając filantropiczne stowarzyszenia Anglji i Ameryki. Żądamy przedewszystkiem żywności, odzienia i lekarstw". —

W Atenach sformowała się komissja pod prezydencją Króla do zbierania pomocy dla mieszkańców Wschodniej Macedonji. —

8 20 Października

Chociaż pobici na głowę i rzucający broń uciekając, bołgarzy pozostają wiecznie niepoprawni, starając się zawsze popełniać podstęp, szkody i barbarzyństwa.—

Chociaż zobowiązali się oni uwolnić przeniesionych do bółgarji greków Wschodniej Macedonji, starają się nadal ich więzić.

Szczęśliwie dzieje się że ~~[illegible]~~ we wnętrzu ich kraju obeni są francuzi, do których mogą się odnieść grecy dla otrzymania swobody.—

Od wracających do Wschodniej Macedonji z Bółarji greków dowiadujemy się że wielu z nich byli użyci do budowy fortyfikacyjnych Wardaru, które wszystkie bez wyjątku zostały

wykonane ręką mężczyzn, kobiet i dzieci greckich, pod kierunkiem niemców i knutem bułgarskim, ostrzeliwanych przez artylerję lotniczą i grecką..

Większa część tych nieszczęśliwych nie doczekała się szczęścia oglądania oswobodzonej ojczyzny.—

Są to ofiary zdrady zwyrodniałego Króla i podlejszej od niego kliki greckich Totrów.—

24 Października

Stowarzyszenie Archeologiczne zajmujące się strzeżeniem zabytków starożytnych kościelnych, skonstatowawszy fakt ograbienia Kościołów i Monasterów Wschodniej Macedonji, z obrabowania takowych przez Bułgarów z drogocennych szat, ~~krzyży~~ zabytków

liturgicznych, bibliotek i rzadkich rękopismów, udało się z prośbą do Rządu ażeby raczył domagać się zwrotu takowych, ich odszukania, a w razie przeciwnym - jeżeliby takowe w części zostały zniszczone przez barbarzyńskich Prusaków Wschodnich - ich odszkodowania.—

Porozrywali bółgarzy ~~nawet~~ to co uszanowali przez liczne wieki nawet turcy.—

26 Października

Wracający do Saloniki, uwolnieni z bółgarskiej niewoli oficerowie francuzcy i angielscy, na mocy układu z dnia 29go Września, wszyscy bez wyjątku przedstawiają o wściekłej zwierzęcości zastosowanej przez bołgarów względem niewolników greckich i serbskich, skutkiem

czego dziesiątki tysięcy uległy głodowi i morderstwu.—

Bołgarzy wyrażają obecnie opinię i przeświadczenie że zbrodnie powyższe będą im darowane z powodu sympatji jaką doznają pomiędzy niektóremi Związkowemi Państwami.—

Względem niewolnika angielskiego, francuzkiego i włoskiego zachowywali się łagodnie, obawiając się zapewnie doznania kary. Przypadkiem zdarzyły się jednak zastosowanie się barbarzyńskie do nich.—

Do osoby zaś Kapitana Angielskiego ranionego p. Wredy, który dostał się do ich niewoli, została takowa zastosowaną z wielką grozą, dla ukarania go że wyraził się przed zwiedzającym go Szwajcarem, reprezentującym

Stowarzyszenie międzynarodowe Czerwonego Krzyża, o nieludzkim zachowaniu się bułgarów względem niewolnika Serbskiego i Greckiego i zadawanych im męczarni.—

27go Października.

Wyższy urzędnik Ministerstwa Rolnictwa p. Kahakini wyjechał do Wschodniej Macedonji dla ocenienia zniszczeń dokonych przez bułgarów we własnościach rządowych jako też prywatnych, podaje w raporcie swoim, że: oprócz znacznej liczby zwierząt domowych, od dawna już uprowadzonych do Bułgarji, zabrali oni prawie w zupełności ich resztę w chwili opróżniania kraju, używając pozostałe wozy, bawoły i konie do zaprzęgu wozów, na których

Tadowano zboże przeznaczone do zapewnienia żywności.

Skutkiem czego ludność kraju pozbawiona została zupełnie sposobu do życia i z ostatniego ziarna przeznaczonego do zasiewów i strzeżona w specjalnych magazynach.—

Zostaje obliczonem że w obrębach Seresu, Nigryty i Siderokastru znajduje się zniszczone 100 wsi zupełnie a pozostałe 45 w części.—

Przybyli do Drama, uwolnieni przez Bułgarów na mocy układu z dnia 29go Września, liczni księża Wschodniej Macedonji zgrodniali i okryci łachmanami.— Bułgary używali ich do budowy dróg i innych ciężkich robót.— 2 powodu złego pokarmu i braku odzieży

liczni księża pomierali. – Szczególnie starsi wiekiem, oprócz chłodu i głodu byli narażeni na katowanie, skutkiem niedołęstwa w spełnianiu udzielonej im pracy. –

5000 mieszkańców przeniesiono ze Wschodniej Macedonji do Albanji, gdzie bułgarzy wysłali ich do przedsięwziętych robót Kolei Żelaznej.

Tam wymarli z głodu i udręczeń w znacznej części nieszczęśliwi greccy skazańcy. – Jakoby 15% z nich zachowało życie. –

28 Października.

Wielu z wyciągających, dobywają ostatnich sił, ażeby czem prędzej opuścić bułgarskie piekło i wrócić do ukochanego kraju.

Przy tej okazji miały miejsce tragiczne wypadki, kiedy nieszczęśliwi dobiegłszy do kresu ich podróży padali trupem, ze wrażenia.— Do chwili obecnej 5 razy powtórzyły się tego rodzaju wypadki.—

29go Października.

Wice-Prezes Czerwonego Krzyża Genewy p. Ferrier, zapytywany o wrażenia jakiego doznała Komisja wysłana do zwiedzenia Wschodniej Macedonji, oświadczył:

„Podczas dokonanej podróży przez Demir-Issar, Serres i Kavallę Komisja miała okazję ocenić doniosłość pomocy jaka jest konieczną do udzielenia temu krajowi.—

„Liczne miasta zostały zniszczone zupełnie albo też w części, wsie poprzepadały, nieprzyjaciel uprowadził konie i zwierzęta domowe, nie pozostawił mebli mieszkańcom, szczególniej wielkie wrażenie wywarł stan Serbii. Słyszano opowiadania kobiet, dziewczynek wszystkich do uciążliwej pracy i najniegodziwszego spodlenia [illegible]. —

„Podczas krótkich zwiedzin nie można było sprawdzić całą doniosłość przebytej gehenny przez nieszczęśliwą ludność Wschodniej Macedonji, to co widziano jest jednak dostatecznem ażeby popierać konieczność udzielenia niezwłocznej pomocy dla pozostałej w rozpaczliwym stanie ludności!“ —

Biskup londyński, wracający z Sofji, odwiedził Metropolitę Saloniki

oświadczając o sprawdzeniu popełnionych okropności we Wschodniej Macedonji i potrzebie uwolnienia tego kraju z pod tyranji bułgarskiej i tureckiej.—

30go Października.

Komisja Szwajcarska Czerwonego Krzyża skonstatowawszy, udając się do Sofji, że bułgarzy zamiast wypełniać, odpowiednio do zawartych warunków, ~~na powrót~~ do Wschodniej Macedonji powracających z niej ludność na powrót, starają się, podstępnie, wytępić takową do szczętu, zastosowując ~~względem niej~~ barbarzyńskie metody i niesłychane nieludzkości.

Oto opowieść jednego z członków misji szwajcarskiej: „Bułgarzy

zawiadamjają Macedonów ażeby powracali do ich domów, nieudzielając im żadnego szeląga i kawałka chleba. Pozbawieni należytego skrycia, znajdując się w nieprzyjacielskim kraju, pomiędzy dzikiemi i zbójcami, udają się na przód chcąc wrócić do ukochanej ojczyzny, ale upadają w drodze z wycieńczenia i umierają. ~~jak psy~~ Jeżeli jaki bółgar napotka się na nich, nieomieszka zelżyć żyjących, naigrywając się z ich nikczemności i kopnąć umarłych, jakby to czynili z psem zdechłym ~~niętym~~ dla strącenia go z drogi".—

~~Członkowie~~ Komisja Szwajcarska, przybywszy do Sofji nie omieszkała zawiadomić Związkowców o potrzebie zmuszenia bółgarów do zmiany ich

kondycje, co też prawdopodobnie spowoduje pożądane następstwo, aby lepsze warunki powracających greków do ich kraju.

Francuzi i anglicy, znajdujący się w Sofji, po udzieleniu bułgarom zawieszenia broni, sądzili że oni spotkają przyjęcie na siłę zobowiązania w sposób ludzki, jak to się dzieje w świecie cywilizowanym.-

Niestety chciało że nie wzięli udziału greccy i serbi, którzy znają należycie warunki dzisiejszej bułgarów, w okupacji pewnych miejscowości bułgarskich, dla zabezpieczenia ich rodaków od podstępnych działań tych barbarzyńsko pobitych ale niepoprawnych.-

31 Października.

Angielski oficer, wróciwszy z niewoli bułgarskiej do Salonik, opowiada o przerażających męczarniach, którym, rumuni, serbi i grecy ulegali, dodając że grecy byli od innych szczęśliwszy pod tym względem gdyż zadawano im śmierć nie tracąc czasu, przez co Tatarzy uspokajali się.—

W liście innych męczarni, oficer ten podaje że był świadkiem kiedy powieszono do góry nogami jednego kapłana ponad stosem rozpalonego drzewa.

Serbskie i greckie dziewice ulegały bezecnym gwałtom w obec ich zaślubionych przywiązanych do słupów.

Wychodzący w Sofji „Mir" publikuje

pochlebny artykuł, jednocześnie
z portretem artystycznie wykonanym,
dla osoby Prezydenta Zjednoczo-
nych Stanów p. Wilsona.-
Zapowiada że historja nie omiesz-
-ka zaliczyć go do wielkich ludzi a
czyny dokonane zaćmią znaczenie
Washyntona.-
Konczą pochwały „Mir" nie-
zapomina podtrzymywać że wiel-
kich tych czynów nie zapomni
~~podtrzymy~~ poprzeć interesa bołgar-
skie na kongresie pokoju.-
Zapewna dla wynagrodzenia za
popełnione zbrodnie w społeczeństwie z ich
spółmieszkańcami Zachodnich Prus.-
Dziwny jest cynizm bołgarów
że mają odwagę czynić nadal propa-
gandę.-

Z Kowalli zawiadamiają że
miasto przedstawia obraz cmentarza.

Wszystkie domy w sposób niemiłosierny są obrabowane, wielka zaś ich liczba popalona.

Komendant Placu Angelów, spity jak bela, przed odjazdem z Kawalli spalił pałac zajmowany przez niego.—

Jeden z przedstawicieli składów tytoniu, należących do Stowarzyszenia Amerykańskiego, które ocalały od rabunku, podaje że bóstwo uprowadziło ze sobą 100 tysięcy zwierząt tylko z obrębu Kawalli.—

8go Listopada.

Członek komisji wysłanej przez Sejm Krajowy p. Łukasz Nakos po zwiedzeniu Wschodniej Macedonji podaje opis jej zniszczenia w następujący

sposób:

„Obraz Serresu podobnym jest do bytego za dawnych czasów miasta Pompei ze spalonemi i z otwartem wejściem dla wszystkich ich domami, z nieskończonym szeregiem ogołoconych z posiadanego dawniej mienia magazynów, z cieniami walczących się i przestraszonych kobiet z ich dziećmi po ulicach, udających się na pogrzeb jakiejś ofiary zwierzęcinych bóstwów, które zapóźniła się pożegnać się z tym światem, o czem oświadomił dźwięk uderzenia młotkiem w sztabę żelaza, w braku rozgrabionych dzwonów kościelnych, wzywający wiernych do żałobnej modlitwy.—

„Do liczby 80000 tysięcy dochodzą ofiary morderstwa bożgarskiego, zmarłe

skutkiem głodu, przymusowych robót i chłosty. Prusacy Wschodu naśladowali działalność metodyczną używaną przez ich współbraci północy, do wytrzebienia mieszkańców Wschodniej Macedonji.-

„Rozbójnik Panitza, mający do pomóco innego łotra, spełniał ~~za-rząd~~ oficjalny urząd zbołgaryzowania kraju prędko i ryzykownie.

Pod ich kierunkiem zastosowana metoda wygłodzenia obalała każdodziennie w miastach Seresu i Dramie od 200 do 300 osób trupem.-

„Zesłanych do ciężkich robót greków, karmionych małym kawałkiem chleba, nawoływał każdodziennie z rana dozorca więzienny: „Tylko zmarli nie wezmą udziału w robocie"! Chorzy musieli

wlec się na linje kolei żelaznej ażeby tam umierać.— Z 8000 zesłanych do Kiczewa pozostało tylko 500 osób przy życiu, ~~wyż podobnych~~ podobnych do szkieletów ludzkich, skutkiem wycieńczenia.

„Jeden z dozorców linji Kiczewa, znany pod imieniem Marudjewa, po obiciu niemiłosiernem kijami starca Anastasiadesa, zmusił go do spożycia własnego kału.— Nieszczęśliwy po upływie kilku godzin skonał.—

„Kobiety i dziewczęta gwałcono, narażając na bezecne męczarnie. Posiadamy imiona bohaterek dziewic które nie dały się sprofanować.—

„Wiele dzieci osieroconych, po zamordowaniu ich rodziców, gromadzono do jakiegoś gmachu w Dramie, z kąd wysyłano ich na zaprzepaszczenie w

w Bułgarji."—

12 Listopada.

Londyński „Tajms" podaje że Bułgary uderzili niemcom i turkom nieznaczoną liczbę przesiedlonych ze Wschodniej Macedonji, greków, do użytku wykonywania ciężkich robot.—

17go Listopada.

Powróceni do Serrou z wygnania do Bułgarji urzędniki greccy opowiadają następujący akt szkaradny, popełniony w Serrou podczas świąt Wielkanocnych 1917 r, którego byli naocznemi świadkami. Więźniaki greccy uszci z powodu że chcieli opaścic miasto, nieposiadający paszportu, zostali skazani na śmierć bez ulegania sądom, na powieszenie do góry nogami i zabicie ich pod uderzeniem

kijow, zadawanych przez grupę żołnierzy. — Dwaj nieszczęśliwi skonali prędko, pięciu zaś innych dobijano przez czas długi, dopóki dopatrywać się było można drgania w pokaleczonem ich ciale. —

Kierownikami powyższych zbrodni byli Komendant placu S. Lamptekof, kapitan 14 Bółgarskiego półku i pomocnik jego Simeonof, porucznik od rezerwy, obecni podczas dokonanej egzekucji. —

18go Listopada.

12000 grobów, rozsianych na polach Kiczewa, gdzie zostali pogrzebani grecy Wschodniej Macedonji użyci do ciężkiej pracy przymusowej, zostało obecnie zrównano z ziemią ażeby zatrzeć ślad okrucieństwa bółgarskiego w obec odwiedzających cudzoziemców w zamiarze skonstato-
-wania

takowego.—

Do roboty zniesienia kopców znajdujących się na wspomnianych grobach użyci byli niewolniki greccy, nieuwolnieni dotąd z rąk bółgarskich.—

Dowiadujemy się jednocześnie od nielicznych greków, którym udało się utrzymać przy życiu i powrócić do Macedonji, że większa część ~~tych~~ grobów była wykopaną ręką tych że zmarłych, zmuszanych do pracy wprzód nim ~~umarli~~ skonali, gdyż chorować im niedozwalano.—

Co najmniej 500 robotników pozabijał sękatym kijem dozorca Kałfow, z których sześciu zakopał wprzód aniżeli pospieli skonać.—

21 Listopada.

Odnośnie do przeprowadzonych obliczeń przez Władze rządowe greckie

względnie do spowodowanego zniszczenia przez bułgarów we Wschodniej Macedonji podawane są następujące cyfry:

1). 20000 ludności męzkiej w wieku od 18–45 lat wzięto jako robotników przy robocie dróg, kolei żelaznych i ufortyfikowań.–

2). 55000 mężczyzn, kobiet i dzieci przemieszczono do Bułgarji i rozlicznych miejscowości serbskich, znajdujących się w ich posiadaniu, z liczby której z 30000 umarło z głodu, chorób i zadawanych męczarni.–

3). 20000 mieszkańców miast Kawalli, Seresu i Dramy umarło z głodu; do liczby tej nie zostały doliczone ofiary wsi okolicznych.–

4). Sto wiosek, znajdujących się daleko od obrębu wojennego, bez najmniejszej racji zostało zniszczono.

5). 2000 dzieci poniżej 14 lat zostało do bółgarji przeniesiono ~~ażeby~~ w zamiarze przeistoczenia ich na bółgarów.

6). Wielka liczba, niesprawdzona dotąd, dziewic i kobiet została gwałtem przeniesiona do Bółgarji dla zelżenia takowych.

7). Na pół miljarda franków obliczaną jest wartość rozchwytanej żywności, zboża, tytoniu, owiec, wołów, mebli, ubrania, towarów, szat kościelnych i darów. —

25r Listopada.

Pod czas wczorajszej konferecji w

Atenach deputata z Macedonji p. Termendżi, wypowiedzianej w sprawie okrucieństw dokonanych przez Bółgarów we Wschodniej Macedonji, dowiedzieliśmy się o imiennym katalogu powieszonych osób przewyższającym setkę, w liczbie których znajdują się liczni księża.

Jednego z nich pod imieniem Papajanni powieszono we wsi Kopiani, poczem rozczwiartowawszy trupa powieszono na jej drzewach na publiczny widok.—

26 listopada

Władze bółgarskie czynią przeszkody wracającym Grekóm z ich wygnania, zatrzymując ich na granicy jakoteż w rozlicznych wewnętrznych miejscowościach Bółgarji.

Zatrzymują przemieszczone rodziny do Meleniku i Plewnicy; ~~znajdujących~~

~~800 wygnańców~~, zmuszając ich do kontynuowania pracy przy budowie dróg i innych ciężkich robot.

W Sofji zatrzymano gwałtem ~~u~~ jednego z oficerów bułgarskich 14 letnią dziewczynę, o czem zawiadomił uwolniony z niewoli żołnierz Charalambos Kazandżys. –

Wracający grecy do Wschodniej Macedonji narażeni są na zabójcze napady bułgarów. Piekarz Jerzy Kucupis, został zamordowanym, znajdując się w drodze z Kitczewa, dokąd był przemieszczony. – Podają wiadomości że wiele innych osób ulega temu losowi. –

Widu greków, znajdujących się na wygnaniu po miastach, rozmieszczono po wsiach bułgarskich, gdzie zmuszeni są wykonywać ciężkie prace, ~~pod~~ napędzani chłostą niemiłosierną;

W ten sposób spodziają bułgarzy wdzięczności udzielonego im pożyczku. —

Wysłany do Sofji reprezentant Grecji pułkownik Mazarakis, chociaż czyni odpowiednie protestacje, nie znajduje zadosyć uczynienia należytego poparcia od swoich związkowych kolegów. Telegrafował on pod datą dzisiejszą że 3000 greków zgłodniałych i obdartych z odrzuty potrafiła dotrzeć na piechotę do portu Dede-Agacz. Ponieważ kolej żelazna nie funkcjonuje, żąda on wysłania żywności i statku dla przewiezienia ich do wybrzeży Wschodniej Macedonji. —

27 Listopada.

Jeden z lekarzy którym udało się powrócić do Wschodniej Macedonji opisuje w następujący sposób swój

pobyt na wygnaniu w Bółgarji:

„Byłem lekarzem greckich robotników a jednocześnie ich grabarzem. „Widziałem greków którym brakowało jedno a czasami parę uszów z powodu zewszenia się! Dla przesłuchania chorych musiałem ostrym narzędziem oczyścić piersi albo też plecy z pokładu wszowego. Widziałem rany wywołane z powodu zewszenia się, mające dzięcio centymetrowe rozmiary a głębokie na półtorę centymetrów.

„Umierających robotników ćwiczono napędzając, każdego poranku, do brania udziału w pracy, zmuszając do wykopywania grobów własnoręcznie, dla uniknięcia mitręgi zdrowym. —

3go Grudnia.

Bółgarzy kontynują nadal ich zezwierzęcanie się przeciwko grekom

zamieszkałym w Tracji.
Z miasteczka Sufli piszą do Saloniki wzywając do udzielenia pomocy i zmuszenia Bółgarji od dalszych prześladowań.—
Ludność tamtejsza posiadała 13.000 mieszkańców, dzisiaj zredukowana do nielicznych rodzin pędzi żywot parjasów, narażona do uprawy, pod uderzeniem kija, niegdyś do niej należącej gleby.— Kościoły zostały im odjęte a kobiety ~~narażone~~ są ~~na~~ gwałcone bezkarnie.—

5go Grudnia.

Bółgarzy, nawet po udzielonem zawieszeniu broni, nie ~~przestają~~ powstrzymują ~~wać~~ ich działania dla zatarcia śladów egzystencji żywiołu greckiego w Tracji. I tak spalili oni miasto

Agatopolis, niegdyś bogatę i zamieszkałe wyłącznie przez greków.–

11go Grudnia.

Podczas dzisiejszego posiedzenia Sejmu Wice prezes Ministrów p. Repulis, przedstawiając stan zniszczenia dokonanego przez bółgarów we Wschodniej Macedonji, oświadczył że oficjalnym rozkazem Rządu Bółgarskiego została przemieszczoną ludność męska, bez wyjątku od lat 16 do 60, we wnątrz ich kraju i że nieliczni z tych wygnańców powrócą do Macedonji,– wymordowani przez zadawane im męczarnie.

Po dokonaniu tego rodzaju tyranji w nieszczęśliwym tym kraju zrozumiałem jest w jakim stanie zajrzał go żołnierz grecki, wstępując doń po zakończeniu zwycięzko wojny: ~~Nigdzie~~

~~nie~~ „Wszędzie napotykano się z ruiną byłych mieszkań i cieniami błądzących istot." — „Pirwszy z pomocą zgłodniałym stawił się żołnierz zwycięzki, dzieląc się udzieloną mu strawą. —

14 Grudnia.

Stosownie do sprawdzonych informacji bółgary obrabowali, w 1917 r, wielkiej wartości bizantyjskie skarby ~~72 mona~~ licznych monastyrów i 72 kościołów prowincji Meneliku.

Jednocześnie okradli zabytki licznych arcydzieł sztuki, uprowadzając wszystko to do Bółgarji. —

Rabunek powyższy kierowany był w miesiącu Sierpniu przez Jenerała Iwana Ruszewa, naczelnika Brygady Rilu i kapitana Sekowa 14 pieszego półku. Część powyższych skarbów została umieszczoną w Monastyrze

Rylu, reszta zaś została podzieloną pomiędzy powyższemi dwoma oficerami.
Bółgarzy po obrabowaniu kościołów spalili takowe.—
Prasa Saloniki wzywa Rząd Grecki i Związkowców o zażądanie zwrotu powyższych skarbów.—

26go Grudnia.

Lekarz bółgarski p. Maksimof, dyrygujący podczas wojny szpitale w Dramie, Serresie i Kawalli. oświadczył podczas danego przezeń odczytu w mieście Burgasie że wyżsi oficerowie bółgarscy rabowali tytoń greckich kupców, wysyłając takowy do swojch krewnych na sprzedaż, okradali dobytek cudzy pod grozą wpłania ich właścicieli na wygnanie i gwałcili dziewice w obecności ich rodziców.—
Zaraźliwe febry dziesiątkowały ludność

Wschodniej Macedonji, ale nie udzielano ~~ja~~ żadnej pomocy lekarskiej, gdyż władze wojskowe bółgarskie zabroniły takowa.—

Stajł się fakt że bółgarzy zaczęli oskarżać sami siebie.—

30 Grudnia.

Pani Delta, prezydentka filantropijnego stowarzyszenia pań greckich, powróciła ze Wschodniej Macedonji, gdzie przez długi czas kierowała misją opiekowania się nieszczęśliwemi ofiarami wracających z wygnania do Bółgarji mieszkańców i odznaczyła się, z wielkim poświęceniem, pożyteczną jej pracą.— Opowiada ona że bółgarzy wracają tylko starych wiekiem i młodych których ~~których~~ zdołali pokaleczyć pod uciążliwą i przymusową pracą, ukrywają

zaś starannie uprowadzony chłopaków i dziewczęta, chcąc ich wynarodowić i zorganizować na nieprzyjaciół greckich, odpowiednio do systemu praktykowanego dawniej przez turków przy organizowaniu janiczarów.—

Siedemdziesiąt na sto wracających z Bółgarji są niezdolni do dalszej pracy. Bółgarzy korzystali z najmniejszej choroby ażeby uczynić ich kalekami.—

Wystarczało małe przeziębienie do skazania słabego do ucięcia mu obojga nóg, zjawienia się jakiegoś wrzoda narażało na ucięcie ręki. Jednego nieszczęśliwego, któren doznał wysypki na ciele, wrzucono do gaszonego wapna, gdzie został on żywcem spalony.—

Pani Delta podaje że w Ksanti, która była zamieszkałą wyłącznie przez ludność grecką, zostawiono obecnie 10 tylko rodzin.

77.

W Dedeahaczu mowa grecka już nie daje się usłyszeć. —

Koniec roku 1918go

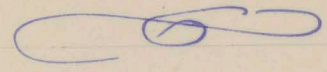

Grecja, Albanja a Epir.

Tom IV.

Rok 1918.-

18 Stycznia 1918 r.

Odczuwszy grozę napaści teutońskiej na własnym karku, i potrzebę ościennej pomocy przez Związkowców, których umiano przez czas długi bałamucić, Włosi zrozumieli że nastał czas pomyśleć na serjo o potrzebie sowitej ofiarności krwi własnej, ażeby uniknąć, praktykowanej jeszcze przed niedawno, ohydnej dla nich niewoli tedesków. Zaczęła też wyjawiać się opinja publiczna potępiająca politykę Imperjalistyczną ostatnich Rządów Włoskich, wyrażona przez licznych deputatów do sejmu i przez prasę poważną.—

Nie jest wystarczającą wszakże opinia ta do odreperowania popełnionych zbrodni przez

y zajęcie znacznej części Epiru, któren aż do dzisiaj nie został zupełnie opróżniony, jako też 12 Wysp Archipelagu, krajów zaludnionych przez greków - nie mających najmniejszej styczności ani też sympatji do Włochów. -

Kraje te oczekują ~~z~~ niezwłocznego oswobodzenia ich od napaści Włoskiej ~~zostanie wprowadzone w praktykę~~, nie chcąc kontentować się opinią deputatów i artykułów postępowej prasy. - Grecja, będąc obecnie uczestniczką w boju przeciwko wspólnym nieprzyjaciołom z Włochami, nie chce znosić ich niewoli praktykowanej ~~na~~ w ~~krajach~~ pewnej części greckich krajów. Nie wystarczają słowa i dyplomacja, nadszedł czas do

wystąpienia z wierzytelną szczerością.— Toż samo należy zaaplikować względem Słowian południowych, ukracając apetyt włoski względem Dalmacji, Trydentu, i wielolicznym innym prowincjom.—

7go Lutego.

Z Curychu telegrafują że były władca Albanji Książę Wid został wezwany do Berlina przez Cesarza Niemiec, któren mu go wyprawić do Dyrrachjum dla objęcia władzy Królewskiej w Albanji.—

20. Lutego.

Przed kilku dniami została wywieszona francuzka Chorągiew w mieście Korycy, zastępując figurującą tam w ostatnich czasach Albańską.

Przy tej okazji odbyła się uroczysta

Κ. Βενιζέλος μετὰ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν ἔλαβον ἔπισης μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐπετείου τῆς ἁλώσεως τῶν 'Ιωαννίνων. 'Ο συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Πολίτης.

γωγήσεις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀποστολῆς ἦν ὁ Φερδινάνδος ἔστειλεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξαλείψῃ πᾶν ἴχνος Ἑλληνικῆς κατοχῆς, συλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς μονάς, ἀγρίως βασανίζουσα τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μοναχοὺς μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἀποκρύπτουν πολύτιμα κειμήλια καὶ διαρπάζουσα τὰς βιβλιοθήκας.

Ὁ κ. Πολίτης ἐπέρανε τὸν λόγον του δηλῶν ὅτι πᾶσα διαμαρτυρία εἶνε ματαία καὶ ὅτι ἡ σωτηρία ἀπὸ τὰ ἀναφερθέντα δεινὰ ἔγκειται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς πᾶσαν θυσίαν καὶ πάντα κόπον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν νίκην κατὰ τοῦ μυσαροῦ τούτου ἐχθροῦ τοῦ καταπατοῦντος τὸ πάτριον ἔδαφος.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ Ἡ ΠΑΡΑΦΡΩΝ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ.— ΔΡΙΜΥΤΑΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. — ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΚΠΤΩΤΟΥ.

Κατὰ τὴν δίκην τῶν δύο ἐκ Γκαΐρλιτζ ἀποσταλέντων κατασκόπων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν — περὶ τῆς ὁποίας ἐγράψαμεν ἐκτενῶς εἰς προηγούμενα φύλλα τῆς «Ἑσπερίας» —ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κ. Κούνδουρος ἀπήγγειλε τὸ ἑξῆς κατὰ τοῦ ἐκπτώτου κατηγορητήριον :

«Ἡ γνώμη μου εἶνε ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκληματίου, ὁ ὁποῖος ἀντὶ νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὴν εἱρκτήν, ἐπετράπη νὰ φιλοξενηθῇ εἰς φιλελευθέραν καὶ εὐγενῆ χώραν, τῆς ὁποίας παραβιάζει τὴν οὐδετερότητα συνωμωτῶν κατὰ τῆς Πατρίδος του καὶ προβαίνων εἰς κάθε πρᾶξιν, ἡ ὁποία θὰ βοηθήσῃ τοὺς τὸν ἐγκληματίαν, τὸν ἐσκεμμένον προδότην, ὀφείλουν τώ ἐνώπιον τοῦ φωτὸς τὸ ὁποῖον χύνεται, ν' ἀναγνωρίσουν, ἔχουν ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπουν καὶ ὦτα ν' ἀκούουν, ἐν προσώπῳ τοῦ Ἐκπτώτου τὸν παράφρονα, ὁ ὁποῖος, εἴτε τως εἴτε ἄλλως, ἀνέλαβε νὰ πλήξῃ μὲ τὸ ἐγχειρίδιον δολοφόνου τὴν Πατρίδα, ἡ ὁποία τὸν ἐξέθρεψε καὶ τὸν ἐ ξασε. Καὶ ἐὰν ἔλειπον ὅσα ἄλλα περὶ τῶν σκέψεων καὶ ἐν γειῶν του ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Γερμανίαν, πρὸς τὴν ὁπ αν ἡ Πατρίς του εἶνε ἐμπόλεμος, ἡ παροῦσα πρᾶξις, αὐτὴ μόνη, εἶνε ἀρκετὴ νὰ πιστοποιήσῃ ποῖα εἶνε τὰ αἰσθήμα τὰ ὁποῖα κατέχουν τὴν μαύρην ψυχὴν τοῦ ἐκπτώτου βα λέως, καὶ ποῖοι εἶνε οἱ σκοποί, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπ

Διὰ τοῦτο καὶ ἔχω νὰ πληροφορήσω ὅτι ἐπέδωκα ἡ μήνησιν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ζητηθῇ καὶ θὰ παρ δοθῇ, διὰ νὰ δικασθῇ ἐδῶ εἰς τὸν τόπον πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπῆ ξε τόσον ἀχάριστος, τὸν ὁποῖον ἐπρόδωσε καὶ ἐξακολου ἀνοσίως νὰ προδίδῃ.»

Ἐξετάζων τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ὁ κ. Κούνδουρος ἤρχισεν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Σώματος Καβάλλας εἰς τὸν ἐχθρόν, τὴν ὁποίαν πα ρωμοίασε πρὸς τὴν παράδοσιν παρθένου εἰς οἶκον ἀνοχῆς πρὸς τὴν σωματεμπόρου παράδοσιν τοῦ θύματός του εἰς τὸ σφαγέα. Ἐκθέτων τὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς εἰς οὓς ἐτέθησαν ἐν Γκαίρλιτς τόσοι ἄλκιμοι ἄνδρες τοῦ Ἑλ ληνικοῦ στρατοῦ, ἀνέφερε τὰς διαρκεῖς ἔπειτα συνεννοήσεις τοῦ Ἐκπτώτου μὲ τοὺς ἐν Γκαΐρλιτς ὁμόφρονάς του καὶ κα ταλήγων εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ πρᾶξιν, ὡς τὴν ἐξέθηκα

ceremonja, przy uczęstnictwie mieszkańców miasta.– Element grecki, uciskany przez napływ władz arnauckich muzułmańskich, został uwolniony z ich niewoli i pozamykane szkoły greckie, zostały otwarte.–

6go Marca

Obchodzono w całej Grecji rocznicę oswobodzenia Janiny, Stolicy Epiru, z niewoli tureckiej, popadłej przed niedawna wyszukańszej bardziej, gdyż spełnionej przez cywilizowany ~~milito~~ imperjalizm włoski, z którego potrafił uwolnić to nieszczęśliwe miasto, przed chwilą twórca narodowej obrony p. Wenizelos.

Odbył się dzisiaj ceremonjał wojenny w Atenach na polu

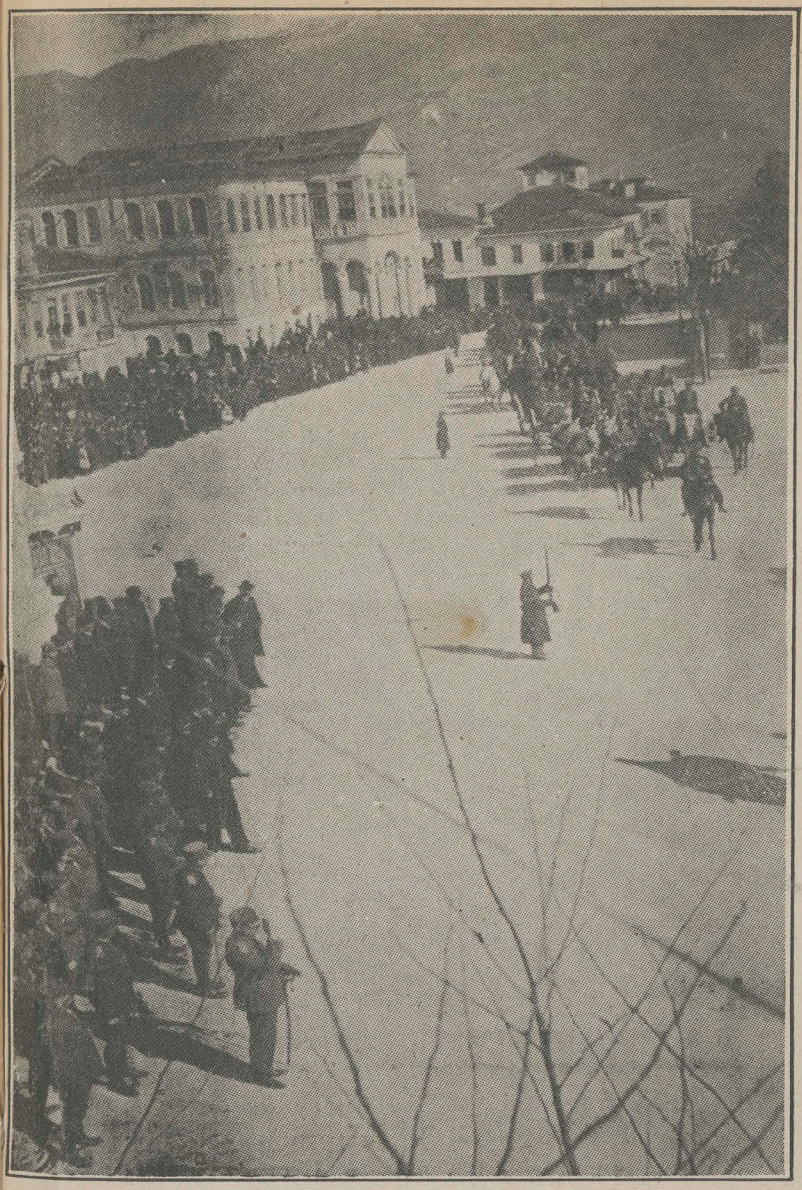

Ἡ παρέλασις τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς πελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἐν τῇ κεντρικῇ Πλατείᾳ τῆς πρωτευούσης τῆς Ἠπείρου.

Porada Wojskowa na centralnym placu Janiny w wigilję oswobodzenia się tego miasta z niewoli tureckiej —

εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Ὑψηλάντου.

«Ἀνεμείναμεν 14 ἡμέρας καὶ εἰδοποιηθέντες ὑπὸ τῆς Πρεσβείας εἰσήλθομεν εἰς τὴν Βιέννην. Ἐκεῖθεν ἐφοδιασθέντες μὲ νέα διαβατήρια μετέβημεν σιδηροδρομικῶς εἰς Πλαν συστημένοι εἰς Γερμανὸν ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος μᾶς περέλαβε καὶ μὲ 24 ὡρῶν παραμονὴν ἐντὸς ἀτμοπλοίου, εἰσήλθομεν εἰς ὑποβρύχιον μήκους 35 μέτρων μὲ πλήρωμα 3 ἀξιωματικῶν, 3 ἕως 4 ὑπαξιωματικῶν καὶ 20 στρατιωτῶν. Ἀνεχωρήσαμεν καὶ ἐταξειδεύσαμεν 24 ὥρας ἄνευ καταδύσεως. Εἶτα δὲ καταδυόμενοι καὶ ἀναδυόμενοι κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, μὲ ταξείδιον 4 ἡμερῶν ἐφθάσαμεν κάτωθι τῆς Κυπαρισσίας. Τὸ ὑποβρύχιον ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος χιλιομέτρου ἀπὸ τῆς ἀκτῆς, εἰσήλθομεν εἰς λέμβον ἑνὸς καὶ μόνον ναύτου κωπηλατοῦντος καὶ ἐξήλθομεν εἰς τὴν ξηράν.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐν λόγῳ κατηγορουμένου καὶ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ, ἐκλήθη πάλιν ὁ ἕτερος ἀξιωματικός, ὁ ὑπολοχαγός, εἰς ὃν ἐλέχθη, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πιστευθῇ ἡ κατάθεσίς του ἐφ' ὅσον ὁ ἕτερος ὡμολόγησε τὸν σκοπὸν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀφίξεώς του ἐνταῦθα. Προσκληθεὶς λοιπὸν ἐκ νέου τὴν 28 Φεβρουαρίου πρὸς ἀνάκρισιν ὁ ὑπολοχαγὸς Καλαμαρᾶς ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ: «ὁ ἀξιωματικὸς Χαντζόπουλος ὡμολόγησε κλπ. Σὺ ἐπιμένεις εἰς ὅσα κατέθεσες εἰς τὸ πρῶτον;»

Τότε λοιπὸν ὁ ἀξιωματικὸς αὐτὸς εἶπε τὰ ἑξῆς: «Δεσμευθεὶς διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς μου, δὲν ἠθέλησα ἀρχικῶς νὰ ὁμολογίσω τὴν ἀλήθειαν. Ἀφοῦ ὅμως ὁ σύντροφός μου ὡμολόγησε ταύτην, καταθέτω καὶ ἐγὼ τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἦλθεν εἰς τὸ Γκαίρλιτζ τῆς Γερμανίας ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ὁ ὑπασπιστής του Παπαρρηγόπουλος. Ἐκλήθημεν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ εἰς τὴν Λέσχην καὶ μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ὁ Βασιλεὺς ἀπολαύει πλήρους ὑγείας. Χαίρει δὲ πληροφορούμενος ὅτι καὶ σεῖς καλῶς ἔχετε. Ἐλπίζει ὅτι συντόμως θὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου μας εἰς τὴν ἀγαπητήν μας πατρίδα». Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Παπαρρηγοπούλου εἰς Γκαίρλιτζ, ἔνθα παρέμενεν ἐπὶ 2—3 ἡμέρας μᾶς ἐκάλεσε ἐμὲ καὶ τὸν συγκατηγορούμενόν μου Χαντζόπουλον, ὁ ἐπιτελὴς τοῦ σώματος Κοντζιᾶς, καὶ μᾶς ἠρώτησεν ἂν δεχώμεθα νὰ ἀναλάβωμεν σοβαράν τινα καὶ ἐμπιστευτικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἣν θὰ μᾶς καθώριζεν ὁ Παπαρηγόπουλος εἰς Βερολῖνον. Πράγματι ἀπεδέχθημεν καὶ μετὰ 15 περίπου ἡμέρας, κληθέντες μετέβημεν εἰς Βερολῖνον μετὰ τοῦ Κοντζιᾶ, ἔνθα συνηντήσαμεν εἷς τι ξενοδοχεῖον τὸν ρηθέντα Παπαρρηγόπουλον.

marsowem w którym brał udział p. Wenizelos i młody Król Aleksander. — Paradowali wszyscy.

Nikt tylko nie wspomniał o mnie mającym największe prawo do hołdów, gdyż to nie Król Konstanty, ojciec obecnego, ani też pomysł któregoś z wodzów greckich, ale plan strategiczny usnuty przezemnie spowodował oswobodzenie Janiny z ~~od~~ niewoli tureckiej, a odrodzenie wywołane w narodzie greckim przez wielkiego jej męża Wenizelesa powróciło to miasto na powrót do składu greckiego państwa, uwalniając takowe o inwazji ~~greckiej~~ włoskiej. —

8go Marca.

Otrzymana depesza z Rzymu podaje że Austryacy starają się rekrutować

parada Wojskowa dokonana w dzień oswobodzenia Janiny od niewoli tureckiej

6a

pod rozkazami Jenerała Miloti w asystencji oficerów greckich i francuskich

διοικητὴς τοῦ ἐν Ἠπείρῳ Ε΄. Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος Κομνηνὸς Μηλιώτης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τῶν ἀ-
ματικῶν τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἠπείρῳ ἀποστολῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων γενομένην
στρατιωτικὴν παρέλασιν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως.

należących do missji specjalnej.

Εἶνε βέβαιον ὅτι πρώην Βενιζελικοὶ βουλευταὶ ἤρχισαν ἤδη νὰ προπαρασκευάζουν τοιαύτην τινὰ στάσιν εἰς τὰ Τρίκκαλα. Ἡ κατάστασις εἶνε ἐπίφοβος διότι οἱ χωρικοὶ τῶν ὁποίων τὰ πνεύματα ἔχουν προπαιδευθῇ θέλουν νὰ οἰκειοποιηθοῦν τὰ μεγάλα κτήματα χωρὶς νὰ ἐννοοῦν ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἀπετέλει ἀπαρχὴν ἐπαναστάσεως ἑτοιμασθείσης ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου. Καὶ ἐὰν τὰ σύνορα δὲν φρουροῦνται ἐπαρκῶς τὰ στασιαστικὰ στρατεύματα τῆς Μακεδονίας θὰ ἐπωφελοῦντο τῶν ἐσωτερικῶν ταραχῶν διὰ νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ ἀποδείξουν εἰς τὴν χειροκροτοῦσαν Εὐρώπην ὅτι τὸ δῆθεν πατριωτικὸν καὶ ἀντιβουλγαρικὸν κίνημα ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν δύσμοιρον ταύτην χώραν.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀποκρύψω ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ ἐνταῦθα κοινὴ γνώμη φοβεῖται εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῶν Δυνάμεων ὅπως προλειάνουν τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἐπάνοδον καὶ ἐπικράτησιν τοῦ Βενιζέλου εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν παλαιὰν καὶ τὴν νέαν Ἑλλάδα. Ἂν ἀναγνώσητε τὰς σοβαρὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας (ἐὰν δύναται νὰ τὰς ὀνομάσῃ τις τοιαύτας) θὰ ἐννοήσητε ὅτι τοιοῦτον εἶνε τὸ λαϊτμοτ

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ τύπος μας εἶνε ρυπαρὸς, ἀλλὰ τ
τοῦ «Ἐμπρὸς», τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ τοῦ «Νέου Ἀστ
τανακλοῦν πιστῶς τὴν δημοσίαν γνώμην. Ἐὰν λοιπ
τὰς προτάσεις τὰς ὁποίας σᾶς ἔκαμον χθὲς, καὶ α
ἰσοδυναμοῦν πρὸς τελείαν ἀποστράτευσιν, διαβεβαιώ
λαὸν ὅτι οἱ φόβοι του εἶναι ἀστήρικτοι, θὰ διευκολύνη
τὸ ἔργον μου.

Τοῦτο εἶνε δευτερεῦον ζήτημα καὶ ἀφορᾷ τὴν π
κήν μου θέσιν. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν θὰ ἐπεθύμο
ὅπως ἐξεύρητε τρόπον δι' οὗ θὰ ἠδυνάμην νὰ καθ
τὴν Κυβέρνησίν μου καὶ ἐμαυτὸν καθὼς καὶ ὁλόκλ
ἔθνος ὅτι δὲν θὰ διευκολύνετε τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ
λου εἰς Ἀθήνας. Πιστεύω εἰλικρινῶς ὅτι ἡ ὑπόνοια α
ἄδικος, ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; Ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ
πνεῦμα καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ θέσις μου θὰ διηυκ
σημαντικῶς ἐὰν κατωρθώνετε νὰ τὴν διαλύσητε. Μ
νεται ὅτι ἡ ἀπέναντι ὑμῶν καλή μου θέλησις τὴν
προσπαθῶ νὰ ἐκδηλώσω μὲ κάθε τρόπον εἶνε ἀξία λ
ἐκ μέρους σας ἀναγνωρίσεως. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σ
σητε τὰ ἀπεριποίητα γαλλικά μου καὶ νὰ μείνετε πε
νος περὶ τῆς μεγάλης χαρᾶς τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπροξέ
ἐπίσκεψίς σας ἀποδείξασα εἰς ἐμὲ ὅτι ἡ κατάστασις δ
τόσον ἀπελπιστικὴ ὅσον τὴν ἐνόμιζον.

Ὑμέτερος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ τοῦ πρώην Βασιλέως πρὸς
Μπεναζὲ, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Albańczyków znajdujących się w ich posiadaniu, wyrywając żywy opór szczególniej w obrębie Diwry.

Nawet pomiędzy Malissorami, przychylnie usposobionemi do austryackiej i muzułmańskiej, przedsięwzięta rekrutacja napotyka na silny ich opór.—

11go Marca.

Stósownie do otrzymanej depeszy z Saloniki został udzielony przedwczoraj Wielki Order grecki Essad Baszowi, za pośrednictwem poselstwa Grecji przy rządzie Albańskim p. Frankisko. — —

13go Marca.—

Na dzisiejszem posiedzeniu Izby został odczytany następujący Memorjał przedłożony jej przez deputowanych z Północnego Epiru:

Do Izby Hellenów.

Panie Prezydencie,

„ Wojna europejska nie przestaje dokuczać ludzkości i wszystkie prawie narody świata jeden po drugim biorą w niej krwawy udział.

„ Wojna ta, którą można porównać z ogólnym potopem, jest wojną o wolność atomu lub też o zupełne jego uciemiężenie. Gdyż dwie trzecie istot naszej planety zjednoczone prowadzą walkę przeciwko 1/3 drugiej narzucić gwałtem despotyzm. Jest zatem zrozumiałem że wojna ta jest okropną i że będzie kontynuowała się aż do ostateczności przez wielkie narody wolnomyślne.-

„ Za poparciem Prawa i Wolności wojujące ~~narody~~ wielkie Państwa, zostały poparte przez mniejsze narodowości.

reprezentujące opinię wszystkich uciemiężonych ludności.– Wolna część Ojczyzny, Grecja, ciągle, począwszy od chwili jej odrodzenia przez Zachodnie Państwa, nieprzestaje, działać dla dopomożenia zostającym w niewoli współbraciom, potrafiła też i dzisiaj odszukać prawdziwą drogę do walki przeciwko nieprzyjaciołom wspólnym, ażeby razem z niemi ~~wal~~ zwyciężyć jej odwiecznego wroga.–

„Smutnem jest jednak, wtenczas gdy Związkowcy mają za dźwignię zapewnienie Swobody małym Mocarstwom i uwolnienie z niewoli znajdujących się w uciemiężeniu ich współbraciom, że Włoski Naród, chociaż przez usta rządzących nim ~~do-~~ ~~magającym~~ ~~maga~~ ~~chce zapewnić~~ popiera powyższe zasady, podnosząc takowe do wartości wyznania wiary, ażeby

zostali zjednoczeni z Włochami mieszkańcy Trentynu i Tryjestu, podczas gdy w Północnym Epirze od początku wojny praktykuje nie tylko przeciwną politykę, ale wręcz zaborczą, gdyż od dwóch lat zajęto Północny Epir, bez potrzeby, i wprzód niż zostało zakończoną wojna i odbyło się Porozumienie Pokojowe, wydało rozporządzenie specjalne odnośnie do wszystkich małych narodowości, które jest następującem względem mieszkańców Północnego Epiru:

1.) Kategoryczne nauczenie się języka Włoskiego jako też znajdującego się w użyciu Albańskiego. W ten sposób przed wiekami znajdujące się greckie szkoły zaprzestały funkcjonować i ludność utrzymująca takowe zmuszona została opłacać włoskich

nauczycieli i albanskich propagandystów.
2) Kler utracił swe znaczenie i niezależność, dochodząc do tego stopnia ucisku że musiał się usunąć a ludność greckiego wyznania zmuszoną była kontentować się błogosławieństwem Katolickiego Księdza, albo też ucałowaniem rąk tureckiego hodży.-
3) Przecięli wszelki stosunek z Matką Helladą najzupełniej i mieszkańcy muszą się żywić łaską władz Włoskich.
4) Od 14 miesięcy są więzieni w roli zakładników na wyspie Fawinzana i innych miejscowościach Sycylji i Włoch 135 prymasów z Chimary i Prymetu, nie z żadnych innych racji, jak tylko z powodu uporu do pozostawania nadal grekami.-

5) Albańskie bandy grasują w obszarach całej doliny Argirokastru, okradając, rabując i uprowadzając do niewoli chrześcian, ażeby otrzymywać wykupy; wszystko dzieje się z pobłażaniem władz włoskich i ich podszczuwaniem, gdyż spodziewają się że przed ~~do~~ nadejściem Kongresu Pokoju zostaną wytrzebieni mieszkańcy. ~~X~~ greccy

6) Ubiegłego Stycznia rozstrzelano 6ciu Chimarjotów, gdyż, zrekrutowani gwałtem, dezertowali i uciekli w stronę greckich granic.

Panie Prezydencie.

„Rząd Matki Hellady zajmuje się losem uciemiężonych greków i kierujący nim umysł godzien jest uwielbienia nie tylko przez nas wszystkich zagrożonych niewolą, ale takoż w niewoli aż do

dzisiaj pogrążonych od czasu upadku Konstantynopola. Ale Północny Epir dwa razy został oswobodzony od Zdobywcy i od hord Albanskich walką wolnych synów Ojczyzny z współudziałem jej własnych. Zaś Chimara pierwsza, powstaniem z dnia ~~22~~ 5 Listopada s.d 1912 r trwającej aż do 22 Lutego 1913, dnia upadku Bezani. — I podówczas gdy wszyscy chcący posiadać swobodę narody podnoszą głos protestu, za pośrednictwem ich stowarzyszeń, ich reprezentantów, ich rad socjalistycznych, wszelkiemi sposobami przeciwko ich uciemiężeniu, przeciwko zagrażającemu ponownemu zaduszeniu ich narodowościowej egzystencji, byłoby zbrodnią ażeby Północny Epir nie podniósł głosu rozpaczy i protestu przeciwko ~~nowej wi~~ nowemu widocznemu zamachowi

niewoli ~~na~~ przez naród związkowy, który twierdzi że prowadzi walkę dla oswobodzenia z niewoli swych braci włoskich. —

Panie Prezydencie.

„Reprezentanci Północnego Epiru opierając się na udzielonem memorandum ubiegłemu Sejmowi, na mocy którego zaprotestowali przeciwko wcielenia ich z posiadłości, uważają za konieczny obowiązek ponownie zaprotestować, gdyż Sejm w nowem swem ukształtowaniu znowu zagradza im drogę, wtenczas gdy prawnie zostali wybrani i nikt narodowości Epirockiej im nic zaprotestował. Ale bardziej jeszcze z powodu manipulacji Włoskich w Epirze srożej protestujemy żądając protekcji tak Rządowej jako też i Sejmu, mając przeświadczenie że tak Rząd jako i

Sejm odczują za ich własny ból męczarnie doznawane przez nas i że odniesie się do cywilizowanych narodów żądając ażeby grecka część Epiru została oswobodzoną od dolęgliwości i nieszczęść któremi ją obarczył Związkowiec, i ażeby nie zgodziły się nigdy, skoro grecy walczą i mrą w bojach razem ze związkowcami. ażeby Północny Epir pozostawał obojętny i doznawał przeszkodę do wysłania swoich synów tam, gdzie i Wielka Ojczyzna ich wyprawia, i ażeby w zamian tego mielibyśmy pozostawać ofiarą Mołocha Italiańskiej, zaborczej polityki.

Panie Prezydencie.

„Doznawana rozpacz przez północnych Epirotów staje się o tyle dolęgliwszą, gdyż nie ulegają oni plagom tyranji wymierzanej przez odwiecznych nieprzyjaciół

naszej rasy, czyli od Turków, Bołgarów i Austrjaków, ale od Wolnomyślnego narodu Włochów, dla którego P. Epir przelewał krew za ich wolność.

Dla tego ~~jesteśmy~~ chcemy wyrazić w obec Izby, w obec Rządu i w obec cywilizowanego świata, że gotowi jesteśmy przepaść, ale nigdy nie ulegniemy przemocy albańskiej, których nigdy nie braliśmy pod uwagę, ~~ale~~ ani też Włoskiego Państwa, o ile by wielkiem mógło się ono ~~stworzyć~~ utworzyć. Jeżeli Włosi posiadają uciemiężonych braci i walczą o ich oswobodzenie, Północny Epir posiada hellenów wolnych, których Włosi mogą wytępić ale nie zniewolniczyć.

Ateny, 20 Lutego s. d. 1918

(podpisani) Reprezentanci
Północnego Epiru.—

17go Kwietnia.

Zawiadamiają z Curychu że Ksiądz Wied zaprzecza wieściom obiegającym w Niemczech o mającem nastąpić mianowaniu jego Królem Romunji, podając że nie poda się nigdy do dymissji od prawa Krolowania w Albanji.—

8go Maja

Depesza otrzymana z Rzymu podaje że oddział wojsk włoskich, potrafił przebyć rzekę Wojusę na przeciw Rui, poczyniając straty nieprzyjacielowi i uprowadzając niewolnika.—

Depesza ta nie podaje kim jest ten nieprzyjaciel? Austryjacy czy też Albańczyki?.—

13 Maja

Od półtora już roku wszędzie gdzie

potrafili Włosi, wsparci popełnioną zdradą przez Króla Konstantego, ulokować się w Północnym Epirze i z kąd nie zostali do tej pory wyrzuceni przez Wenizelisa, ustała edukacja języka greckiego po szkołach, zastąpiona włoskim.

Włosi pomimo uchodzenia za sprzymierzeńców i udawania serdecznego zamiłowania do greków, nie ustają nadal w przeprowadzaniu propagandy w krajach okopywanych Epiru i 12 wyspach greckich, z którymi nie dopuszczają Rządowi greckiemu przeprowadzać rekrutacji, dla powiększenia zastępów wojskowych, które mogłyby walczyć na pożytek ogólny Państw Związkowych w Macedonji — Dotrowstwo włoskie widocznie w tem wykazuje się, gdyż nie mogąc sami rekrutować elementu

Instruktorowie wojsk greckich w Janinie, w pośrodku których

18a

znajduje się angielski konsul, przyjacielsko usposobiony do greków. —

οἱ ἐκγυμνασταὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἑδρεύοντος σώματος στρατοῦ, μὲ τὸν φιλελληνικώτατον Ἄγγλον Πρόξενον εἰς τὸ μέσον.

~~Instruktorowie~~

σις ἀληθοῦς δημοκρατικοῦ Συντάγματος θὰ ἦτο ἡ πειστικωτέρα ἀπόδειξις ὅτι τὸ παλαιόν της πνεῦμα τῆς στρατιωτικῆς κυριαρχίας ἐξέλιπε κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐπέτρεπεν εἰς ἡμᾶς ἀσυγκρίτως εὐκολώτερον νὰ συνάψωμεν μετ' αὐτῆς εἰρήνην ἐπὶ τῇ βάσει εὐρείας δημοκρατικῆς βάσεως. Ἀλλὰ, τέλος πάντων, αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει τὸν Γερμανικὸν λαόν.

Πρὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τότε ἀκόμη οὐδετέρων, ὑπέμνησεν εἰς τοὺς ἐμπολέμους ὅτι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔπρεπε νὰ δηλώσῃ σαφῶς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον μάχεται. Ἡμεῖς καὶ οἱ Σύμμαχοί μας ἀπηντήσαμεν μὲ τὴν διακοίνωσιν τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1917. Αἱ Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι δὲν ἀπήντησαν εἰς τὴν ἔκκλησιν τοῦ Προέδρου καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐξορκίσεις καὶ τῶν ἀντιπάλων των καὶ τῶν οὐδετέρων κρατῶν, ἐτήρησαν πλήρη σιωπὴν ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν μάχονται. Ἀκόμη καὶ ἐπὶ ζητήματος τόσον ἐξόχως σοβαροῦ, ὡς αἱ περὶ τοῦ Βελγίου προθέσεις των, ἠρνήθησαν νὰ δώσουν οἱανδήποτε ἀξιόπιστον ἔνδειξιν.

Ἐν τούτοις τὴν 25ην τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ κόμης Τσερνὶν, ὁμιλῶν ἐκ μέρους τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῶν Συμμάχων της, ἔκαμε κάποιαν δήλωσιν, δυστυχῶς ὅμως ἡ δήλωσις αὕτη εἶνε ἀληθῶς ἀξιοθρηνήτου ἀοριστίας. Μᾶς εἶπεν ὅτι «αἱ Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχουν νὰ οἰκειοποιηθοῦν διὰ τῆς βίας κανὲν ἀπὸ τὰ καταληφθέντα ἐδάφη, ἢ νὰ ἀποστερήσουν τῆς ἀνεξαρτησίας του ἔθνος τι, τὸ ὁποῖον ἔχασε τὴν πολιτικήν του ἀνεξαρτησίαν διαρκοῦντος τοῦ πολέμου». Εἶνε πρόδηλον ὅτι σχεδὸν

Ἁπλῆ μνεία τῆς φράσεως «οὐδεμία προσάρτησις κ
δεμία ἀποζημίωσις» ἢ ὅτι «ἕκαστος λαὸς θὰ δικαιοῦτ
διαθέτῃ τὰς τύχας του ὅπως θέλει», εἶνε ἄχρηστος.
τοῦ νὰ ἀρχίσουν οἱαιδήποτε διαπραγματεύσεις αἱ Κεν
Δυνάμεις πρέπει νὰ ἐννοήσουν τὰ κυριώτερα δεδομέν
καταστάσεως.

Αἱ ἡμέραι τῆς Συνθήκης τῆς Βιέννης παρῆλθον πρ
λοῦ. Δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ ὑποβάλωμεν τὸ μέλλο
Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς αὐθαιρέτους ἀποφάσει
γων διαπραγματευτῶν, προσπαθούντων νὰ ἐξασφαλίσο
στρεψοδικίας ἢ πειθοῦς τὰ συμφέροντα τῆς τάδε δυνα
ἢ τοῦ τάδε ἔθνους. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς νέας Εὐ
πρέπει νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοιούτων βάσεων λογικῆς κ
καιοσύνης, ὥστε νὰ τῆς δώσουν τοὐλάχιστον κάποιον
γυον σταθερότητος. Φρονοῦμεν ἑπομένως ὅτι ἡ συνα
τῶν κυβερνωμένων διοίκησις πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴ
σιν τῆς ἐδαφικῆς ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν πόλεμον
τον. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἂν αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι δὲν
θοῦν, ἂν ἕκαστον ἔθνος δὲν εἶνε πρόθυμον νὰ τιμήσῃ δι
σης θυσίας τὴν ὑπογραφήν του, εἶνε πρόδηλον ὅτι οὐ
Συνθήκη Εἰρήνης ἀξίζει τὸ χαρτὶ, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον
γραμμένη.

— Βέλγιον καὶ Ἀλσατία καὶ Λωραίνη.

Αἱ πρῶται ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας πάντοτε προέβ
ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις καὶ οἱ Σύμμαχοί της, ἦτο
λεία ἀποκατάστασις, πολιτικὴ, ἐδαφικὴ καὶ οἰκονομικὴ
ἀνεξαρτησίας τοῦ Βελγίου καὶ πᾶσα δυνατὴ ἀποζημ

greckiego do wojska włoskiego, nie dozwalają to uczynić i grekom ażeby przez to nie utracić prawa dokonanej grabieży cudzej posiadłości i uzyskać wdzięczność mieszkańców do ocalenia ich od obowiązków wojennych i zabezpieczenia od śmierci możebnej.—

— Państwa Związkowe i Grecja Wenizelisa nie nabrały dostatecznej siły ażeby zmusić Włochów do sprostowania czynionych nadal wykrętów.—

13 Czerwca.

Wojska francuzki, zwyciężając wielkie przeszkody naturalne w górzystym kraju i opór wojsk Austrjackich, potrafiły zdobyć obwarowane wierzchołki gór mające wysokość 2150 metrów, z których panowali po nad dolinami Dewoli i Skumbi.

Property of the Library
Wesleyan University

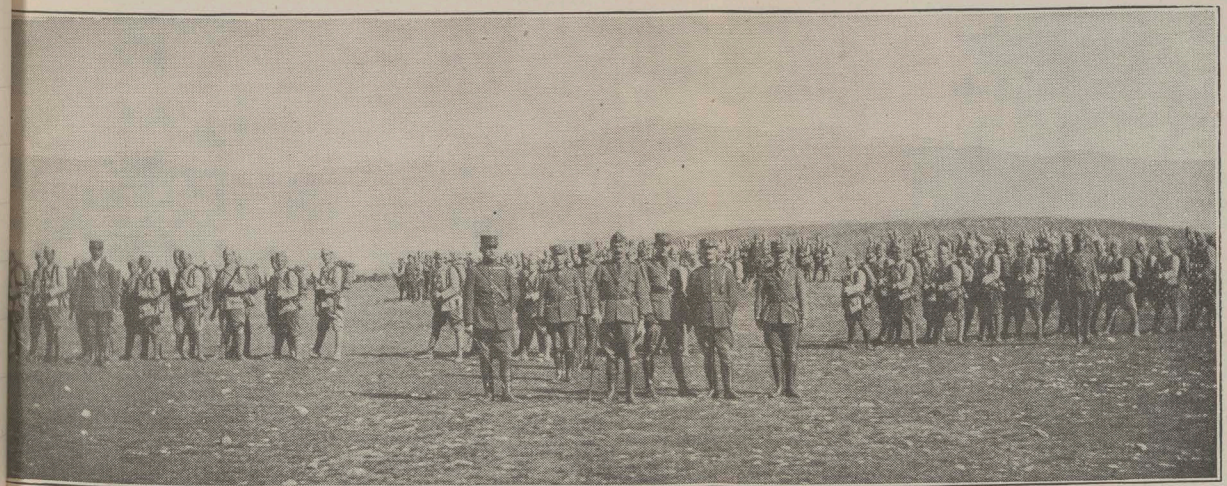

Οἱ νεοσύλλεκτοι Ἠπειρῶται γυμναζόμενοι ἔξωθεν τῶν Ἰωαννίνων.

Rekruci ćwiczą się w wojskowem rzemiośle po za Janiną.

νεῖς πληθυσμοὺς τῶν ἀποικιῶν των ὑπῆρξε τοιαύτη. ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον αἰσθάνονται ὅπως ὑποβάλλουν τὸ μέλλον τῶν ἀποικιῶν τούτων εἰς τὴν διάκρισιν τῶν πόθων τῶν ἰδίων ἰθαγενῶν.

Ἐν τέλει πρέπει νὰ γίνῃ ἐπανόρθωσις διὰ τὰς προξενηθείσας βλάβας διὰ τῆς παραβιάσεως τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ τοὺς ναυτικούς μας καὶ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς τὸν κοινὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγῶνα, καθὼς καὶ τὰ ἐγκλήματα, τῶν ὁποίων ἔγιναν θύματα κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

Εἰς τὰς προτάσεις τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων παρατηροῦμεν μίαν ἔλλειψιν, ἡ ὁποία εἶνε ἰδιαιτέρως λυπηρά. Εἶνε ἐπιθυμητὸν—καὶ ἀπαραίτητον μάλιστα—ὅπως ἡ τελικὴ λύσις τῶν ζητημάτων μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ φέρῃ ἐν ἑαυτῇ τὰς ῥίζας μέλλοντος πολέμου. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως καὶ τοῦτο. Ὁσονδήποτε καλῶς καὶ σοφῶς κανονίσωμεν τὰ ἐδαφικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα, θὰ μείνουν πάντοτε πολλὰ θέματα διεθνοῦς φύσεως ἀμφισβητήσιμα. Μερικὰ μάλιστα θὰ μείνουν ἀπαραιτήτως.

Αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ περιστάσεις ἀλλάξουν, θὰ ἐπέλθουν ἀνάλογοι ἀλλ[α]
εἰς τὴν τελικὴν λύσιν.

Ἐν ὅσῳ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε δυναταὶ αἱ μετ[α]
ἐθνῶν διενέξεις, δηλ. ἐνόσῳ ἄνδρες καὶ γυναῖκες [ν]
ται ὑπὸ ἐμπαθοῦς φιλοδοξίας καὶ ὁ πόλεμος μένει ὡ[ς]
νον μέσον πρὸς λύσιν τῶν διαφορῶν, ὅλα τὰ ἔθνη κα[τ]
κην θὰ ζῶσιν ὑπὸ τὸ βάρος ὄχι μόνον νὰ συμμετέ[χ]
τὸν πόλεμον, ἀλλὰ καὶ ν' ἀναγκάζωνται νὰ προετ[ο]
ται διὰ τὴν πιθανὴν ἔκρηξιν αὐτοῦ. Τὸ καταθλητι[κ]
ρος τῶν νεωτέρων ἐξοπλισμῶν, τὸ ὁλονὲν αὐξάνον
τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας, ἡ ἀπέραντος σπατάλη τ[ῶ]
του καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀπαιτουμένων προσ[φ]
ἀποτελοῦν κηλίδας εἰς τὸν πολιτισμόν μας, διὰ τὰς
κάθε ἐχέφρον ἄτομον πρέπει νὰ αἰσχύνεται.

Διὰ τούτους καὶ δι' ἄλλους λόγους ἔχομεν τὴν π[ε]
σιν ὅτι θὰ καταβληθῇ μεγάλη προσπάθεια νὰ εὑ[ρ]
διεθνοῦς τινὸς διοργανώσεως ἕτερον πλὴν τοῦ πολ[έ]
σου πρὸς λύσιν τῶν διεθνῶν διενέξεων. Ἐπὶ τέλους
μος εἶνε βάρβαρος κληρονομία καὶ, ὅπως ὁ νόμος ἀ[π]
στησε τὴν βίαν ὡς μέσον πρὸς λύσιν τῶν μεταξὺ τ[ῶ]
μων ἐρίδων, οὕτω πιστεύομεν ὅτι εἶνε πεπρωμένον

Jednocześnie zdobyto wzgórze Lerja, ~~m~~ posiadające wysokość 2131 metrów i wsie Strełka, Sals i Papcista.

Oprócz amunicji i innych zapasów ujęto 192 niewolnika, w liczbie którego znajdują się 3 oficerowie. Działo się to dnia 12 czerwca.

W dalszym pochodzie w głąb Albanji, francuzi zajęli dnia 13 czerwca wsie Moglika, Malik i Kujaka, ~~Strełka~~, przyczem ujęto do niewoli 225 Austrjaków; — dnia zaś 14 czerwca zajęto most Gopes na rzece Dewoli, a następnie, po silnej walce, wieś Pestani.

Przez to zostało lepiej zabespieczone lewe skrzydło Macedońskie Związkowców i zagrodzono szpiegostwo z tamtej strony praktykowane przez propagandę królewsko-niemiecką

Pluton Zuchow Epirockich ewzonów ustawiony przed koszarami

20 a

Janiny.—

Λόχος λεβέντηδων νεοσυλλέκτων εὐζώνων πρὸ τοῦ στρατῶνός των ἐν Ἰωαννίνοις.

Η ΕΣΠΕΡΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔ

Γραφεῖα — Offices : 62, Oxford Street, London, W., England.

Τηλέφωνον—Telephone Museum 2661.

Ἐτησία Συνδρομή, 20 φράγκα, (16 σελλίνια)· ἐν Ἀμερικῇ, 4 δολλάρια. Τιμὴ Φύλλου, 30 λεπτὰ (3 πένναι)· ἐν Ἀμερικ

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 107. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1918 ΛΕΠ

ΕΥΟΙΩΝΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ἀλληλοβοήθεια μεταξὺ τῶν τριῶν Συμμάχων καὶ
κανικῶν Κρατῶν, Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Ρουμ

30 Czerwca.

Donoszą z Rzymu że w nocy z 29go na 30 Czerwca Hydroplany Włoskie bombardowały portowe roboty portu w Dyrrachjum i składy tam egzystujące, zadając liczne szkody.—

13go Lipca.

Depesza z Rzymu podaje że wyprawa przedsięwzięta dnia 6go Lipca przez wojska włoskie zakończyła się po upływie 4ch dni czasu zajęciem w Albanji ~~Malakastry i~~ miast Fieru i Beratu. ~~Na wschód od Włochów jedno-cześnie~~ Przed tem jeszcze francuzkie oddziały, postępując pomiędzy Tomoryką i Dewoli zajęły Mari Kertsir, pozycję dominującą, która ~~panuje~~ rozdziela wody dwuch powyższych rzek.—

W ~~Łoskie~~ piesze ~~bataljony i bersaljery~~

~~przeparłszy opozycję nieprzyjacielską zajęły~~
~~a takiem miasto Fiera~~.

Niepowodzenie doznane przez Austrjackie wojsko we Włoszech i posunięcie ~~[illegible]~~ francuzów na wschód co raz bardziej lewego skrzydła ~~Bałkanów~~, zmusiło, zdezorganizowane już zastępy wojsk Austrjackich, pozbawione żywności i dowozu amunicji, do odwrotu, ażeby nie popaść do niewoli.

Jenerał Włoski Ferrero skorzystał z tej okoliczności, ażeby, nie narażając na ~~waleczne swo~~ wielkie straty waleczne swe wojska, zajmujące się tylko okupacją miejscowości ~~północnego~~ bezbronnych północnego Epiru i formowaniem band albańskich do trzebienia i rabowania ludności greckiej powyższego kraju a także zakładania szkółek po wsiach i miastach dla zaprowadzenia tam

Znajomości języka włoskiego, dokonać wielkie zwycięstwo, o którem nie omieszkano zawiadomić depeszą wysłaną z Rzymu do Aten.—

Włosi ci powinni przynajmniej byliby posiadać trochę więcej wstydu, ażeby po wypędzeniu ich bezwstydnem z Janiny przez Wenizelisa, ośmielić się nadal w licznych miejscowościach greckiego kraju w Północnym Epirze, oczekując dalszego ciągu tego rodzaju operacji gwałtem, jakowąś powinniby byli wykonać dobrowolnie, jako sprzymierzeńcy grecy i biorący udział w wojnie ze Związkowcami, którzy wykluczają zaborcze zamiary, mając postanowienie uwolnić ludność z więzów niewoli.—

Włosi powinniby byli przeświadczyć

się już od dawna że nie będzie im dozwolono ciemiężyć ~~nie tylko~~ greków w Epirze i na 12 wyspach archipelagu, ale że będą zmuszeni rozstać się z nadzieją panowania w Albanji i opuścić Walonę. —

Jeżeli im chodziło o urzeczywistnienie zaborczych planów powinni by byli utrzymywać nadal przymierze z Niemcami i dopomagać im w odniesieniu zwycięstwa. ~~na~~

Tymczasem, tryumfuje Jenerał Ferrara po zdobyciu obszernego kraju i dwóch miast z których Berat jest wielkiem.

Dokonanie ~~wielkiego~~ zwycięstwa o tyle jest większem że piechota włoska i strojni bersaljerzy parli uciekających pod wpływem popłochu austryjaków, nie narażając się na najmniejszą

stratę w zabitych i rannych.—
W mieście Fieru wzięto też do niewoli 5 niemieckich operatorek telefonu, nie licząc na inne zdobycze.—

14. Lipca.

Depesza z Saloniki donosi że francuzi, po dokonaniu bitwy, zajęli wieś Grya i wzgórze pod N^{ru} 500, jako też wsie Maskani i Grabi, które zostały spalone przez rejterujących Austryaków.—

15 Lipca.

Depesza z Rzymu podaje że wojska Austrjackie obawiając się kontynuacji włoskiego pościgu dalej po za obręb Berata, koncentrują się i fortyfikują pozycje przy Elbassanie, ażeby zabespieczyć doliną Skumbi i płaszczyznę Durrazzo.— Zajęty obszar kraju przez

Włochów wynosi 800 kilometrów kwadratowych.—

22 Lipca.

Depesza z Rzymu podaje że wojska włoskie zdobyły atakiem wzgórze 1071, biorąc do niewoli licznych niewolników. Francuzkie też wojska wzięły udział w powyższej wyprawie.—

Liczba ujętego niewolnika w Albanji, obliczona do dnia 19go Lipca ma wynosić 2167 osób. Zdobyto 10 armat średniego kalibru, 16 polowych, 4 armaty okopowe, 38 Mitraillozów, 2600 karabinów i liczne tysiące kas nabojów, 6 aeroplanów i 387 wozów transportowych.—

Licznych niewolników zgłodniałych rejterujące się austryjacy ~~zostawili~~ zmuszeni byli pozostawić; pomiędzy niemi znajdują się włosi i rossjanie.—

23 lipca

Depesza otrzymana z Saloniki podaje że wojska francuzkie postępując naprzód w Albanji zdobyły wszystkie wyżyny na południe od rzeki Holtyr odpierając zwycięzko stawiane przeszkody przez nieprzyjaciela użyciem bagnetu. — Podczas bitew w dniach 20go i 21go lipca wzięto 600 niewolników, w liczbie których 6ciu oficerów. —

24go lipca

Depesza z Rzymu podaje że naczelnik wojsk włoskich w Albanji Jenerał Ferrero odwiedził miasto Beratu, gdzie był przyjmowany sympatycznie przez ludność Albańską.

Przy tej okolicznosci Jenerał wypowiedział mowę, zapewniającą że Włosi nie występują w roli zaborców

ale w zamiarze ustalenia cywilizacji, sprawiedliwości i niezależności kraju. — Odpowiadając Jenerałowi Kadi (sędzia duchowny muzułmanów) podziękował mu za wszelkie dobra uczynione przez wojska włoskie na pożytek Albanji i uwolnienie od srogiego ucisku sprawowanego przez Austrjaków i gwałtów dokonywanych na ludności Albańskiej.

Trzeba wiedzieć że Berat jest zasiedlony w większej połowie przez Chorwatów posiadających tam swojego Biskupa, obrządku greckiego. — Depesza ta nie nie podaje o przyjęciu Jenerała przez reprezentanta Chorwatów, którzy nie posiadają zaufania do dobrych chęci włoskich i

marzą o zlaniu się w jedno ciało z narodem greckim, będąc przekonani o znajdowaniu się z niemi w pokrewieństwie.—

Jenerał Ferero występuje po raz pierwszy ogłaszając bezinteresowność włochów i chęć zapewnienia Albanóm niezależności i swobody, zmuszony zapewne do tego z Rzymu, za wskazówką Anglików i Francuzów, mających misję ustalenia swobody pomiędzy krajami drugorzędnemi.—

Takąż przyjaźń głoszą włosi do krajów słowiańskich zamieszkałych w Tryeście, około tego miasta i w Dalmacji.—

Nie ma też wątpliwości że brakuje im szczerości w tych

Ceremoniał składania przysięgi przez rekrutów Epiru wcielonych

29a

pod bronią dla Obrony Ojczyzny, na placu Janinskim.

Αθρόοι ἔσπευσαν νὰ προσέλθουν οἱ εἰς τὰ ὅπλα ὑπὸ τῆς πατρίδος κληθέντες γενναῖοι Ἠπειρῶται. Ἡ εἰκών μας παριστᾷ τὴν τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἰωαννίνων.

Η ΕΣΠΕΡΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Γραφεῖα — Offices : 62, Oxford Street, London, W., England.

Τηλέφωνον—Telephone · Museum 2661.

Ἐτησία Συνδρομή, 20 φράγκα, (16 σελλίνια)· ἐν Ἀμερικῇ, 4 δολλάρια. Τιμὴ Φύλλου, 30 λεπτὰ (3 πένναι)· ἐν Ἀμερικῇ 7 σέν.

ΕΤΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ. 106. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1918. ΛΕΠΤΑ 30

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

Μολονότι ὅλοι οἱ κυριώτεροι πολιτικοὶ ἄνδρες τῶν Συμμάχων Κρατῶν ἐπανειλημμένως ἐχήρυξαν τοὺς σκοποὺς, διὰ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξασφαλίσουν αὐτοὶ, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐπ-
ψουν ἴσως νὰ ἀνακτήσωμεν καὶ κάτι περισσότερον ἀπ
ἠδυνάμεθα νὰ περιμείνωμεν μετὰ τὸ ῥήγμα, τὸ ὁποῖον ἐ-
φερεν ἡ ὀλεθρία πολιτικὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου

demonstracjach, które, chcąc nie-
chcąc, tak słowianie, jak Alba-
nie a nawet grecy muszą przyj-
mować za dobrą monetę.—

Okazało się nawet że Minis-
ter Spraw Zewnętrznych ~~wystąpił~~ Grecji
p. Politis wystąpił w organie pół-
urzędowym z wielkim ukontentowa-
nie do rządzących obecnie Italją
i do Ambasadora jej w Atenach z
powodu tendencji do usunięcia
wszelkich egzystujących przedtem
nieporozumień i ustalenia trwałej
przyjaźni pomiędzy sprzymierzoną-
mi krajami, tem bardziej że Grecja
nie ma interesu ~~[illegible]~~ zaprzeczać Wło-
chom jako wielkiemu państwu, ~~[illegible]~~ prawa
zachowywania wielkiego wpływu i zna-
czenie na morzach Śródziemnych.—

~~Lipca~~
25 ~~Listopada~~.

Depesza z Saloniki podaje następujące detale odnośnie do powodzenia operacji Związkowców w Albanji:

Na lewym brzegu rzeki Devoli francuzi zajęli wsie Jezkula i Korokowa, Włosi zaś ustalili się na wzgórzu 900. Liczba ujętego niewolnika w dniach 21 i 22go Lipca wynosi 642 żołnierzy i 19ciu oficerów. Zdobyto takoż 1 armatę, 12 maszyn karabinowych, liczne zapasy wojenne. —

28 Lipca.

Depesza z Rzymu podaje że w Albanji przy mieście Kuory na rzece Semani bitwa toczyła się przez cały dzień wczorajszy. —

Nieprzyjaciel, zebrawszy się w znaczne siły, chciał przepędzić

Włochów po za rzekę, ale został pobity, trzeba 100 ludzi w niewolnikach.-

27go Sierpnia

Dzisiaj otrzymana depesza z Widdnia zaprzecza o odparciu przez Włochów wojsk Austrjackich przed tygodniem czasu, kiedy został dokonany atak od strony Północno zachodniej i północno wschodniej strony Beratu, i potrafiono zająć obszerne pozycje na odległości 30tu kilometrów.-

Inna depesza otrzymana z Saloniki zaprzecza tej wiadomości, potwierdzając fakt niepowodzeń austrjackich.-

8go Sierpnia.

Depesza otrzymana z Saloniki podaje

ην τὴν στολὴν φέρουν οἱ μετὰ τῶν Συμμάχων πολεμοῦν-
τες Ἀλβανοὶ στρατιῶται ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἀλβανίᾳ.

Umundurowanie żołnierzy albańskich Essada Baszy, walczących wspólnie z Serbami w Macedonji i Albanji.

βλημάτων, τουτέστι τὸ τῆς νέας φορολογίας, θὰ ἀ
πισθῆ θαρραλέως.

Κατενθουσιασμένος ἀνέγνωσα εἰς τὰ φύλλα τηλε
τι ἀναγγέλλον τὴν προσεχῆ ἐκτέλεσιν μεγάλων ἔργ
θώσεως καὶ προόδου τὰ ὁποῖα μετ' ἐλπίδος περιεμέ
ἴδωμεν πραγματοποιούμενα εἰς τὴν Ἡνωμένην καὶ σ
τικὴν Ἑλλάδα, ἐννοῶ τὰ μεγάλα ἔργα τῆς ἀποξη
τῶν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τοῦ Στρυμῶνος εἰ
ἔτη ὁλόκληρα ἦτο τὸ ὄνειρόν μου νὰ ἴδω τὴν
ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων
κνύουσαν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὅτι γνω
χρησιμοποιήσῃ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰ νεω
λευθερωθέντα Μακεδονικὰ ἐδάφη. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυ
δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε καλλίτερον ὅπως
ἀρίστην πεποίθησιν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ τ
ρικὴν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ της, ἀπὸ ἔργα
δους τούτου καὶ ἐλπίζω εἰλικρινῶς ὅτι τὰ ἐν τῷ τύ
γραφόμενα νέα εἶναι ἀληθῆ καὶ ὅτι τὸ μέγα καὶ
τοῦτο ἔργον θὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν θαρραλέως καὶ
δυνατὸν ταχύτερον (ζωηρὰ χειροκροτήματα.)

(Ἕπεται συνέχεια)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧ

Τὰ κυριώτερα μέρη τοῦ κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ
Δημάρχου τοῦ Λονδίνου δοθὲν δεῖπνον ἐπὶ τῇ ἐπετ
εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον ἐκφωνηθέντος
Πρέσβεως λόγου, τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ἀνωτέρω ὁ Π

wiadomość że trzy rozsowe próby przedsięwziętych odporów Austrjackich w Albanji zostały uniemożliwione z narażeniem ich na liczne szkody i na ujęcie niewolnika.-

Okazuje się że udział oddziału wojsk Zasada Basry w Albanji w wyprawach tam przedsięwziętych przez Związkowców spowodował wielki wpływ na umysłach tamtejszej ludności.-

Skutkiem czego dokonały się dezercje pomiędzy albańczykami naverbowanemi przez Austrjaków, a w liczbie tych znajdują się dwaj oficerowie. Jeden z nich jest Kapitan Mahmd-Dżemal a drugi podporucznik Nury.-

9go Sierpnia.

Depesza z Rzymu podaje że oddział Kawalerji Włoskiej rozbił i

rozproszył kryjących się Polaków Austrjackiej piechoty przy rzece Semeni. Przy tej okazji ujęto 72 niewolnika i 5 mitraljozów.—

Depesza zaś otrzymana z Wiednia zawiadamia iż dokonaną została wyprawa aeroplanów i hidroplanów Austrjackich przeciwko znajdującemu się w Awlonie włoskiemu aerodromie z powodzeniem, obliczając na takowe z powodu powstałego pożaru.—

20go Sierpnia

Korespondent „Tajmsu" podaje z Wiednia depeszę do swojego dziennika że na linji Albańskiego frontu tylko ruch rekonesansów odbywa się od pewnego czasu.

Toż samo od strony Berata

nie zostało nic szczególniejszego przedsięwzięto, skutkiem czego miasto zażywa spokoju, pomimo znanej wszystkim mieszkańcom okoliczności że linja bojowa znajduje się w niewielkiej odległości, którzy są przekonani w przewagę sił związkowych i w ich nieodwołalne zwycięztwo, i zabespieczające lepszą przyszłość.—

Związkowcy są popierani czynnie przez miejscowy żywioł kraju.—

25 Sierpnia.

Depesza z Wiednia zawiadamia że odbyła się wyprawa Niemiecko-Austryackich aeroplanów na Miasto Awlony i że wszystkie powróciły nie tknięte na powrót.— O powodzeniu

takowej nic wdziała ta depesza wiadomości. —

Epir nie tylko północny ale i w znacznej swej części, gdzie się nigdy nie udało zagnieździć Turkom i Albanom, znajduje się dzięki przez najeźdźców siły włoskie.

Na 37 kilometrze drogi wiodącej do Argiro-Kastro, Prymcka i Leskowika, gdzie się znajduje oberża znana pod imieniem Katybaki, otoczona ze wszystkich stron wioskami czystej rasy greckiej, ~~gdzie~~ w promieniu kilku kilometrów, ustalonym został obóz zaborczy Włochów w sposób bezwstydny, w chwili gdy oficer współudział zwiększkowy

Powołani do służby rekruci składają przysięgę na placu

36a

przed koszarami w Janinie.

Ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων ἐν Ἰωαννίνοις.

κάστου ἐξ αὐτῶν, ὡς εἴθισται. Μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλλέκτων, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ Στρατηγὸς προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς :

«Στρατιῶται,

Ὁ ὅρκος τὸν ὁποῖον ἐδώκατε πρὸ ὀλίγου εἶνε ἱερός, εἶνε συμβόλαιον ἐπίσημον καὶ ἀπαράβατον, τὸ ὁποῖον συνήψατε μὲ τὸν Θεὸν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, νὰ τηρήσητε πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα, εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὰς νομίμους ἐξουσίας τοῦ Κράτους, νὰ ὑπερασπίσητε τὰς σημαίας καὶ νὰ ἀκολουθήσητε προθύμως, ἐνθουσιωδῶς καὶ ἄνευ δισταγμοῦ τοὺς Ἀρχηγούς σας, οἵτινες θὰ σᾶς ὁδηγήσουν εἰς τὴν νίκην ἢ τὸν ἔνδοξον θάνατον. Ἀπὸ σήμερον σᾶς κατατάσσω μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος καὶ σᾶς προσκαλῶ νὰ ἐκπληρώσητε μετ' αὐταπαρνήσεως τὰς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ νὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς δι' ἧς σᾶς περιβάλλει ἡ Πολιτεία καὶ σύμπας ὁ Ἑλληνισμός. Πλὴν διὰ νὰ προσφέρητε τὰς ἐξαιρετικὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν χειμαζομένην Πατρίδα μας ὀφείλετε νὰ καταρτισθῆτε τελείως, νὰ φρονηματισθῆτε στρατιωτικῶς, νὰ πειθαρχῆτε πρὸς τοὺς ἀνωτέρους σας, νὰ κραταιώσητε εἰς τὰς ψυχάς σας τὰ αἰσθήματα τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς Φυλῆς μας. Τότε μόνον θὰ ἀνταποκριθῆτε πλήρως εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἔθνους.

Στρατιῶται καὶ πολῖται τῆς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Ἑλλά-

χεῖς ἐκεῖνοι οἵτινες μάχονται καὶ πίπτουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.
οἱ Ἠπειρῶται δὲν πρέπει νὰ λησμονήσητε ποτὲ ὅτι εἰς
φλέβας σας ρέει τὸ αἷμα τῶν προμάχων τῆς Ἐλευθ
Σεῖς οἱ ἀληθεῖς, οἱ πραγματικοὶ ἀπόγονοι τοῦ Πύρρ
τοῦ Καστριώτη ἔχετε ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσητ
φανῆτε ἀντάξιοι τῆς ἱστορικῆς καταγωγῆς σας καὶ νὰ
δείξητε εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς Συμμάχους μας ὅτι ἡ Ἤπ
δὲν ἐλησμόνησε τὸ μέγα παρελθόν της, ἀποστέλλει τὰ
της νὰ πολεμήσουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν δούλ
τουμένων λαῶν, ὑπὲρ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς πα
Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὰ Ἠπειρωτικὰ στρατεύματ
ταγάγουν νίκας, θὰ δρέψουν δάφνας καὶ θριάμβους π
νεῖς, ὥστε οἱ μεταγενέστεροι νὰ ἐγείρουν τρόπαια κα
θηματικὰς στήλας εἰς τὰ βαρβαροπατημένα ἐδάφη τ
κης καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ ἀναγράψουν ἐπ' αὐ
χρυσᾶ γράμματα: «Στῆθι, διαβάτα, καὶ χαιρέτισον τ
διῆλθον οἱ Βουλγαρομάχοι Ἠπειρῶται». Σεῖς, ὁ μι
τῆς XIII Μεραρχίας, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων
ζικοῦ καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν διαφόρων Μονάδων τοῦ
ματος Στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διοικ
ὁποῖον ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὁδηγήσω εἰς τὰ πεδία τῆς
τῶν πολεμικῶν ἀγώνων, εὔχομαι σεῖς πρῶτοι νὰ
μὲ ἀναπεπταμένας τὰς σημαίας εἰς τὴν βασιλίδα
λεων, τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ πε
Βυζάντιον. Σεῖς πρῶτοι, εὐαγγελιζόμενοι χαρὰν μ
Ἀνάστασιν τοῦ Γένους, νὰ ἀναγγείλητε εἰς τοὺς
νους ἀδελφούς μας ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Σταυρὸς κα

z grecją.—

W tenże sposób chcą oni bałamucić wsteczną ich dyplomację ludy słowiańskie zamieszkałe w okolicy Tryestu, na wybrzeżach morskich i w górach po za Tryestem.—

Zdaje się że p. Wenizelos przędzej od wszystkich innych potrafi wykarzyć makaronarzy z Epiru, jak to udało się jemu dokonać w Janinie.—

Obecnie Janina jest centrem zbioru sił wojskowych greckich, które ćwiczą się z zapałem w sztuce wojskowej, kierowani przez misyję francuzkich oficerów.—

Szczególniejszego rodzaju tyfus rozwinął się w ostatnich czasach

τηγὸς Μηλιώτης Κομνηνὸς ἀπονέμων τὰ μετάλλια τῆς«Στρατιωτικῆς Ἀξίας» εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ὑγειονομικοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἰωαννίνων.

Jenerał Miliotis-Komninos dekoruje lekarzy wojskowych szpitalu w Janinie ~~pozostałych~~ ocalonych od niebezpieczeństwa życia skutkiem zaraźliwej epidemji, ofiarą której polegli trzej ich koledzy spełniając ich obowiązek. —

Ὁ γνωστὸς Γερμανὸς ψευτοσοσιαλιστὴς Σάϊδεμαν ἑτοιμάζει ὑπὸ τὰ σπαρταριστὰ γέλοια τοῦ Κάϊζερ, «δείγματα εἰρήνης» διὰ τὸν Ὁλλανδὸν φιλογερμανὸν σοσιαλιστὴν Τροέλστρα ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Σοσιαλιστικὴν Συνδιάσκεψίν τοῦ Λονδίνου ἀλλ' ἠμποδίσθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν.

(Γελοιογραφία Ραιμάκερς)

πολιτικῶν ἀνδρῶν,— ὅτι εἰς τοιαύτην ἐποχὴν Κατο
κρὸν ὡς ἡ Ἑλλὰς ἔχει πολιτικὸν ἄνδρα προφανῶς πρ
γραμμῆς, πολιτικὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον τὰ μεγαλήτα
τοῦ κόσμου θὰ ἐναβρύνοντο νὰ τὸν ἔχουν ὡς ἀρχηγόν
(Ἐπευφημίαι). Μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Θε
κλέους καὶ τὸ ἀπόφθεγμα κατὰ τὸ ὁποῖον διὰ τῆς ἀλ
μεγάλην σταδιοδρομίαν πολιτικοῦ τινος ἀνδρὸς χρειάζ
μέγα ἔθνος ὅπως φέρῃ τέλεια ἀποτελέσματα. Εἶπε
ὅταν ὁ μέγας ἀνὴρ δὲν ἔχει καὶ ἀντίστοιχον ἰσχὺν
του. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω πλέκων τὸν πανηγυρικὸν τοῦ κ
νιζέλου. Ὁ Σύνδεσμος οὗτος τὸν ἐκτιμᾷ, ὁ Δρ. Μπρω
ὁ κ. Ρίηβς ἔγραψαν περὶ αὐτοῦ. Θὰ ἤθελον ὅμως νὰ
τρίψω εἰς ἕν ἰδίως σημεῖον. Δι' ὅλου τοῦ ταραχώδους
του ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Κρήτης
ὅπλον εἰς τοὺς ὤμους του μέχρις οὗ θριαμβευτικῶς ἀν
εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα τῆς Ἑλλάδος, ἀπτσυ
ματικῶς ἀπεπέμφθη τῆς ἀρχῆς, καὶ τώρα πάλιν δοκεῖ
σχυρος, καθ' ὅλας ταύτας τὰς περιπετείας δι' οὐδὲν ἄλλ
κρίθη τόσον πολὺ ὅσον διὰ τὴν σταθερότητα τοῦ χαρα
του καὶ τὴν μετριοπάθειάν του. Ἡ μετριοπάθειά του
τελεῖ τὸ χαρακτηριστικώτερόν του προσόν. Ἐν μέσῳ
μων ἰδιαζούσης ἀγριότητος, ἐν μέσῳ κομματικῶν διεν
ἰδιαζούσης δριμύτητος ἀπέβλεψεν, ὡς μέγας πολιτικὸς
εἰς τὸν τελικὸν σκοπὸν — τοὐτέστι τὸν σκοπὸν τῆς εἰ
καὶ τῆς ἀναπτύξεως.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος προπέμπω
ἔκφρασιν εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Καθηγητὴν Γκίλμερτ
ρεϋ, εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Κυρίαι καὶ Κύριοι, εἴχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ ἀκρο

pomiędzy wojskiem rozydującem w Janinie; wielu żołnierzy padło ofiarą tej choroby a także trzej młodzi lekarze w chwili gdy się takowa zadeklarowała, wprost amiżeli potrafiono się rozeznać i odpowiednio zabezpieczyć się.-

W liczbie powyższych ofiar znajduje się Grzegorz Gryzorjadis, lekarz w randze porucznika, siostrzeniec mojej żony, przed kilku miesiącami ożeniony z przeliczną osobą.-

Przed rokiem znajdował się on w ~~Janinie~~ Atenach, odwiedzając mnie chorego i udzielając pożytecznie rad lekarskich.- Zasmuciła się cała moja rodzina stratę ukochanego krewnego, towarzysza i kolegi niektórych z moich dzieci.-

27 Sierpnia.

Depesza z Rzymu podaje ii: w Albanji odbywały się uparte napady wojsk austryackich na północ od miasta Ficru, odparte z powodzeniem.- Toż samo odbyły się utarczki w górzystych pozycjach Balawiki, gdzie starali się austryacy odzyskać utracone pozycje-nadaremnie.-

29go Września.

Dowiaduję się dzisiaj o okropnościach spełnionych przed dwoma laty na mieszkańcach miasteczka Moschopoli w Północnym Epirze i o zupełnem jego zniszczeniu przez hordy albańskie, które posiadało podówczas 3000 ludności.-

Miejscina ta była jednem z celebrowanych centrów pielęgnowania

nauki zdobytej przez jej pracjców
i podtrzymywania cywilizacji
helleńskiej w północnym Epirze
przez przeciąg 200 lat czasu.-

Były Awile w czasach średniowiecznych że Moschopolis było
zasiedlone przez 70000 mieszkańców i liczyło się do jednego z
wielkich miast Europy.-

Bogactwo i przepych tam egzystował na wielką skalę.-
Miasto to posiada do dzisiaj
liczne kościoły, z których świątynia Matki Boskiej zachowała
przepych aż do ostatnich czasów, kiedy nagromadzone tam
w srebro, złocie i kosztownych
kamieniach przedmioty zostały
zrabowane przez napastników.

Aż do dnia 21 Października 1916 r mieszkańcy Moschopolisu posiadali nadzieję że miasto ich powróci do dawniejszej świetności, kiedy ohydny Rząd Lambrosa, ulegając rozkazom zdradzieckim Króla Konstantego, odwołał greckie wojskowe załogi do opuszczenia Moschopolisu w przeciągu 24 godzin.

Jednocześnie, oświadomione o porę przez zaprowadzoną propagandę, bandy albańskie pod kierunkiem austrjaków i bułgarów zbliżały się do zastąpienia takowych.

Rząd Lambrosa znajdował się w ciągłem porozumieniu z powyższą sytuację.

Na próżno obywatele Moschopolisu zwracali się z prozbą do

naczelników załóg wojskowych ażeby zasłonili ich od zbliżającego się niebespieczeństwa.
Ale nie znalazł się żaden z nich godnym - jak to miało miejsce w Macedonji - do poświęcenia się patryotycznego, gdyż zepsucie i zgnilizna została rozszerzoną pomiędzy oficerami. - Wszyscy oni pozostali nieczuli, pozostawiając miasto na łaskę rozbójnika Sali-Botkę, spiesznie postępującego naprzód, przed którym uciekające gromady włościan, licznych wsi, nagromadziły się do Moschopoli.

Postanowiono wystąpić z obroną, ~~broniąc~~ zasłaniając się przed napaścią własnemi siłami; ale Sali Botka posiadał, oprócz zorganizowanej znacznej

siły rozbojników, ~~prowadził~~ po za sobą tysięczne gromady muzułmańskich wsi otaczających i potrafił otoczyć miasto ze wszech stron, zajmując dominujące pozycje. –

Chcąc uwolnić się od tego rodzaju oblężenia, rzucita się ludność zdolna do noszenia broni przeciwko hordom nieprzyjacielskim.

Zażarta walka trwała przez kilka godzin, zakończona niepowodzeniem dla chrześcian, skutkiem przeważającej wielokrotnie siły nieprzyjacielskich. – muzułmanów

Po wkroczeniu do miasta ~~muzułmanów~~ rozpoczęła się dzika grabież, podpalanie domów i gwałcenie niewiast. –

Najmądrzejsi albanie z Berata i Elbasanu, uchodzili z powrotem, unosząc ze sobą jaki nagromadzonych bogactw i

stada owiec.- Zniszczenie było zupełne i nie dające się odreperować, gdyż domy zostały poniszczone a prześliczne kościoły popalone.

Nieszczęśliwi mieszkańce rzucali się do ucieczki w rozlicznych kierunkach.-

Niektórym udało się schronić do Bitolji, sądząc że w tem wielkim mieście zostaną zabezpieczeni, ale i tam, ujęci przez ścigające ich bandy albańskie, ulegli zupełnej katastrofie. Wszystkich mężczyzn począwszy od 15 lat wieku powiązano i po zawleczeniu do sąsiedniego lasu rozstrzelano.- Grupa ta, składająca się z 35 ofiar, została zostawioną na pożarcie dzikich zwierząt, psów i ptaków.-

Smutne położenie było żon i rodziców zostających świadkami tych okropności.

Przeszło sto tysięcia obywateli padło ofiarą walki w mieście Moschopolis gdzie pięćdziesięciu zostało spalonych na węgiel podczas pożaru.-

Obecnie wszystko zostaje obrócone w gruzy; Moschopolis już nie egzystuje. —

15go Września.

Depesza przesłana z Wiednia podaje że wojskom austrjackim udało się odebrać od posiadania nieprzyjaciół kilka zamków przy wsi Pagani.-

Ataki włoskie popierane wszystkiemi tanków zostały odparte.-

Jednocześnie depesza otrzymana z Rzymu donosi że rekonesans kawalerji

Włoskiej, popierane ostrzeliwaniem mi-
trailozów, przedsięwzięte na wschód
od Ficru ujęły 23 niewolników. —

17 Września.

Z Rzymu donoszą że Austryacy, na-
gromadziwszy z rozlicznych pozycji
bałkańskich znaczne siły, przedsię-
wzięli odzyskanie utraconego posiada-
nia ważnej prowincji Albańskiej,
znanej pod imieniem Matakastry,
co się im nieudało; niepodobna
ni ataki włoskie skierowane z
Ficru wywołały niepokojów
w ich szeregach. —

22gie Września

Włoski komunikat podaje że na
zachód od Ficru i na dolinie Ja-
nika miały miejsce utarczki
patrolów, przy czem ujęto niewolników.

4 go Października

Od dawna krążyły wieście o zajęciu przez Austrjaków miasta Berata, napawając obawą znajdujących się w Atenach z tamtąd emigrantów, gdyż przechodzenie miasta z rąk jednego do rąk drugiego nieprzyjaciela naraża takowe na straszne straty.— Włosi korzystając z zaprowadzonej kontroli umieli zamilczeć o tym wypadku, któreu kompromitowałby ich ogromnie nie tylko w obec albańczyków ale i ~~greków~~ opinji greckiej.

Dzisiej otrzymana depesza z Rzymu podaje wieść następującą: „Włoskie wojska znajdujące się w Albanji zajęły miasto Fier, pomimo stawianej silnej obrony przez nieprzyjaciela.

Z tego się okazuje że nie tylko Berat ale i Fier wyśliznął się z rąk włoskich, którzy w sposób pompatyczny głosili ich zwycięstwa.—

Jeżeli ~~by~~ posiadali oni świadomość o mało-znaczności ich sił ~~y~~ nie powinni byli narażać kraj ten na nieskończone nieszczęścia, zapewniając mieszkańców o ostatecznem ich wyzwoleniu z niewoli.—

Zdawało się Włochom że zawsze na daremniaka uda się im opanowywać cudze kraje. Nie posiadają też oni wstydu, że ~~rumienić się że~~ będąc Związkowcami z Grecją, trzymają nadal w niewoli północny

48a

Amazonki Połnocnego Epiru.—

...νες τῆς Βορείου Ἠπείρου αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὸ «Νταῖλυ Μίρρορ» τοῦ Λονδίνου, ἐσχημάτισαν ἰδιαίτερον πολεμικὸν σῶμα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος των κατὰ τῶν Αὐστρο-Βουλγάρων.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν τὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπισυμβάντα ἐν Λονδίνῳ θάνατον τοῦ ἐνθέρμου φιλέλληνος Τζὼν Νιούμπολδ, πατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Πάλμερ Νιούμπολδ, ὅστις ἔπεσε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1912 παρὰ τὸ Μπιζάνι ἐν Ἠπείρῳ. Ὁ μεταστὰς πατὴρ Νιούμπολδ ἐνεπνεύσθη τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην ἀπὸ τὸν Γλάδστωνα, τοῦ φιλελευθέρου κόμματος τοῦ ὁποίου διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἷς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐκλογικῶν στύλων. Τὰ φιλελληνικὰ τοῦ ἀειμνήστου Τζὼν Νιούμπολδ αἰσθήματα ἐνισχύθησαν καὶ οἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα δεσμοί του ἔγιναν ἀδιάρρηκτοι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ πολύκλαυστος υἱός του, ὁ δὶς πολεμήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας, ἐθυσίασεν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν του. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον τὸν ἔκαμε νὰ θεωρῇ πλέον τὴν Ἑλλάδα ὡς δευτέραν του πατρίδα καὶ νὰ μὴ παύσῃ οὔτε ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὁμιλῶν ὑπὲρ αὐτῆς ὁπουδήποτε ἐπήγαινε καὶ ὁπουδήποτε ἐστέκετο, ἦτο ἡ ἐκ τοῦ πλησίον γνωριμία του μὲ τὴν πατρίδα μας κατὰ τὸ 1914 ὁπότε, ἐν συνοδείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἑσπερίας», ἐπεχείρησε ταξείδιον προσκυνήματος εἰς τὸν τάφον τοῦ υἱοῦ του. Ἔτυχε τότε θερμοτάτης καὶ συμπαθεστάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν τάξεων, ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου μέχρι τῶν τελευταίων χωρικῶν τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ ὁ μόνος πόθος τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦτο νὰ ξαναεπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα πρὶν πεθάνῃ. Δυστυχῶς ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου του τούτου.

Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀγνὴ καὶ εἰλικρινὴς τοῦ ἀειμνήστου Τζὼν Νιούμπολδ ἀγάπη ζωγραφίζεται ζωντ
τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπηύθυνει
ἐκδόσει τῆς «Ἑσπερίας»:

«Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ χαρᾶς χαιρετίζω τὴν ἔκδοσιν τῆς «Ἑσπερί
δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σύσφιγξιν τ
κῶν δεσμῶν οἱ ὁποῖοι ἑνώνουν τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τ

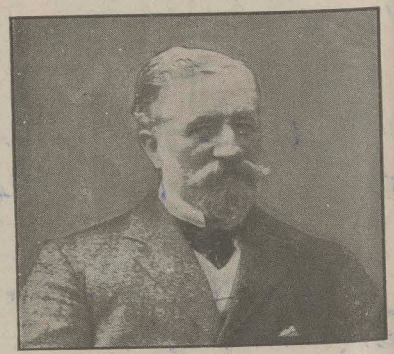

Ὁ μεταστὰς φιλέλλην Ι. Ι. Νιούμπολδ.

κὸν Ἔθνος, καὶ οἱ ὁποῖοι δημιουργηθέντες δι' ἱερῶν
σεων καὶ συνεχῶν ἀγώνων τεσσάρων γενεῶν ἔπρεπε
ἐντελῶς ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ ραδιουργίας τρίτων ἢ ἀπ
πικὰς παρεξηγήσεις.

Ὡς παλαιὸς καὶ ἀφωσιωμένος φίλος τῆς Ἑλλ
τῆς ὁποίας ὁ πρεσβύτερος καὶ φίλτατος υἱός μου Π

Epir, 12 wysep Greckich i narażają ludność bratersko usposobionej części Albanji do wymordowania przez Austrjaków, bółgarów, przedtem, a obecnie przez bandy muzułmańskich Albanów. —

Przeciwko tym ostatnim utworzyły się zastępy amazonek w Północnym Epirze, gdyż ludność męzka znajduje się w wojsku greckim, albo też na zarobku po za krajem. —

5go Pazdziernika.

Depesza z Rzymu podaje że pod datą dnia 2go Pazdziernika Włoskie Okręta razem z pancernikami Angielskiemi potrafiły przebyć liczne przeszkody i wpłynąć do portu Durazzo, przy czem dwa Amerykańskie podwodne, podczas tej operacji, ~~że wpadli~~

Zatopiły dwa podwodne nieprzyjacielskie statki. —

Fortyfikacje i magazyny austrjackie, służące dla zaopatrzenia w żywność i amunicję ich wojska, zostały kompletnie zbombardowane. Nieprzyjacielski antytorpilowiec i statek handlowy ~~nieprzyjacielski~~ znajdujące się w porcie zatopiono. —

Ta depesza podaje jednocześnie że od wybrzeży morskich wojska włoskie posuwają się naprzód w kierunku gór Tomoryki. Ze skrzydła lewego oddział wojsk włoskich, ~~posuwający się~~ prędkim marszem, ~~się~~ zbliżył się do pozycji „Crunj", służącej za centrum zapatrywania w żywność.. Ze skrzydła zaś lewego inny oddział zajął miasto Berat i postępuje w

wstronę Albasanu przez dolinę rz-
ki Dewoli.—

Włosi szczycą się zwycięstwami
odniesionemi cudzą ręką, szczędząc
od przelewu ich krwi drogocennej.

Dowiadujemy się dzisiaj od osób
przybyłych z Janiny że Włosi opa-
nowali miasto Argirokastro ustalając
tam władzę Albańskie, ażeby kraj
ten obejmujący Delwino i Starożyt-
ną Chaonję gdzie panowali najstaro-
żytniejsi królowie Epiru i gdzie ar-
cheologowie miasta wspaniałe, ja-
kimi były Finiki, Damastjum, Pas-
saron, Chaonja i inne i gdzie
ludność jest najczystszego szczepu
helleńskiego, przerobić na Albańskie.

Dla tego Włosi ekspensują bier-
ne fundusze na propagandę i formo-
-wanie

band albańskich, przeznaczone do tępienia szczepu helleńskiego.—

Ludność Albańska znajdująca się w powyższych ~~mię~~ miejscowościach jest napływową i, będąc w wielkiej mniejszości, nie posiada żadnych racji do panowania w nich.— Włosi wiedząc że nie łatwo jest uporać się z grekami, chcą tymczasowo oprzeć się na Albanach, ażeby później połknąć wszystkich razem.—

Takiemi są włosi ~~wspólnikami~~ związkowcami greków w obecnej walce wszechświatowej.—

8go Października.

Depesza otrzymana z Rzymu zawiadamia że wojska włoskie, zajmując miasto Berata, znaleźli w niem

wielkie składy amunicji i 2500 strzelb porzuconych przez Austrjaków.—

Zapewne waleczni włosi uciekli przed niedawną od napaści Austryjackiej na Berat, ażeby ułatwić im skoncentrowanie tam zapasów potrzebnych dla nich.—

9go Października.

Z Rzymu telegrafują że wojska włoskie wkroczyły do Elbassanu.—

16 Października.

Depesza otrzymana z Rzymu podaje że miasto Durazzo zostało zajęte przez wojska Związkowe i że Włoska chorągiew została zatknięta na gmachu rządowym w dniu 13 Października

dalsze to zdobycz przy pomocy Związkowców. Teraz podniebienie

imperjalistycznych Włochów, aźeby spożyć niepowrotnie ten punkt strategiczny, dla ewentualnego zaprowadzenia Niccoli w Albanji.—

29 Października.

Depesza z Rzymu podaje wiadomości przez Włochów odniesionych zwycięstwach na Austrjakach na lewym brzegu Piawe, zaponinając wspomnieć że tegoż zostały odniesione przy pomocy francuzów i anglików, bez których nie potrafiliby się obronić oni od zajęcia Wenecji i wielu innych części Italji.—

Chwalą się także że zdobyli miasto Alezjo w Albanji, pod datą 27 Października, nie narażając się—naturalnie—na żadne straty i otrzymując sekret że Austrjacy opuścili to miasto.—

17 Listopada

Depesza otrzymana z Kopenhagi podaje że Rząd Austrjacki zawiadomił urzędownie o swoim postanowieniu ściągnięcia wszystkich wojsk znajdujących się na terenie Włoskim.

Depesza zaś z Wiednia, także urzędowa, oświadcza że w wypadku dalszego przelewu krwi odpowiedzialność spadnie na Włochów.—

Ale pod zwycięzki Włoch stają się obecnie niepowstrzymanym, chcą oni zdobyć nowe laury i okryć się sławą.— I dla tego dzienniki bez wstydu podają opisy krwawych walk, wtenczas gdy wojska austrjackie, złożone po większej części z żywiołów nieprzyjaznych niemcom,

Raptowne rozprzężenie się Austryackiego Państwa i jej Armji, która gromadnie cisnęła się 55a

Dezerterując do Włochów, dozwoliło im odnieść wielkie zwycięstwa na nieczystującym nieprzyjacielu.
Obecny obrazek przedstawia jedną z tych walnych bitew odniesionych przez Włochów walecznych.—

Ἑλληνικὴ εἶνε αὐτὴ ἡ ἐπαρχία του Κόνιτσα· γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν κατοίκων τῆς Χειμάρρας, τοῦ φρουρίου τούτου τῆς ἐλευθερίας· γνωρίζει πολὺ καλὰ πόσον ἐπιμόνως καὶ σθεναρῶς ἐπολέμησαν οἱ ἀλβανόφωνοι Σουλιῶται ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, μαχόμενοι μὲ τοὺς Ἕλληνας ὡς ἀδελφοί, ὡς τέκνα τῆς αὐτῆς Μητρὸς Πατρίδος. Γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι προτοῦ ἐμφανισθῇ ἡ Αὐστρο-Ἰταλικὴ προπαγάνδα ὅλοι οἱ Ἀλβανοὶ Χριστιανοί, μηδὲ πολλῶν ἀληθῶν πατριωτῶν Ἀλβανῶν μπέηδων τῆς Κεντρικῆς Ἀλβανίας ἐξαιρουμένων — ὅπως ὁ συνετὸς Νεστόρειος Κεμάλ βέης τῆς Αὐλῶνος, — ἀπέβλεπον πρὸς τὰς Ἀθήνας πάντοτε.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡμεῖς οἱ Ἠπειρῶται ἐννοοῦμεν ν' ἀφεθῶμεν ἐλεύθεροι ν' ἀποφασίσωμεν περὶ τῆς τύχης μας. Ἂν μερικοὶ μπέηδες τῆς Ἠπείρου προτιμοῦν τὴν Βόρειον Ἀλβανίαν, ἂς πᾶν ἐκεῖ, ἀφίνοντες ὅμως εἰς τοὺς συμπατριώτας των Χριστιανοὺς ὅλα τὰ τσιφλίκια τὰ ὁποῖα τοὺς ἔπῆραν ἀδείᾳ Τουρκικῇ ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἀλλαξοπιστίας των».

ΠΩΣ ΕΠΕΤΑΞΑΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

Οἱ καλοί μας φίλοι κ.κ. Λόκοκ καὶ Ρώλινς τοῦ Ἀγγλικοῦ Τμήματος τῶν Θαλασσίων Μεταφορῶν, ἔσχον τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν τῆς ἐπισκέψεώς μας εἰς τὸν Βρετανικὸν τομέα τοῦ Γαλλικοῦ Μετώπου.

Κατὰ τὸ τεσσαρακονταήμερον διάστημα τῆς ἐν Μεγ. Βρετανίᾳ περιοδείας μας εἴδομεν καὶ ἐθαυμάσαμεν τὴν Πολεμικὴν Βιομηχανίαν τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους, τὴν Βιομη-

Εἰδοποίησις ὅμως ἐκ τῆς γαλλικῆς ἀκτῆς ὅτι ὁ καιρὸς δὲν εἶνε πολὺ κατάλληλος, μᾶς ἔκαμε ν' ἀναβάλωμεν ἀναχώρησίν μας διὰ τὴν 1.30′ μ. μ. Πράγματι κατὰ ὁρισθεῖσαν ὥραν περιεβλήθημεν τὰ ἀδιάβροχά μας, σωσσίβιά μας καὶ εἰσήλθομεν ἐντὸς τοῦ ἀεροπλάνου. Ἕλικες ἤρξαντο στρεφόμεναι, ἀλλ' ἐσπευσμένως μᾶς ἐποιοῦν ὅτι καὶ πάλιν ὁ καιρὸς ἐχάλασε καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ ἐξέλθωμεν τοῦ ἀεροπλάνου, ὀλίγον ἀπογοητευμένοι τὰς δυσκολίας τοῦ καιροῦ. Εὐτυχῶς μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἦλθεν ἄλλη εἰδοποίησις περὶ βελτιώσεως τοῦ καιροῦ καὶ εἰσήλθομεν καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀεροπλάνον.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπόδια καὶ τὸ εὐμετάβλητον τοῦ καιροῦ, μᾶς ἐπείραξαν λιγάκι τὰ νεῦρα καὶ ἠδύναντο νὰ διακρίνῃ μικράν τινα ἀνησυχίαν εἰς τοὺς πλείστους ἡμῶν, δικαιολογημένην ἄλλως τε, ἀφοῦ καὶ οἱ πέντε κ. Ἐμπειρίκου, λόγῳ ἀσθενείας, μὴ δυνηθέντος νὰ ἔλθῃ μαζύ μας) διὰ πρώτην φορὰν ἐπρόκειτο νὰ πετάξωμεν.

Αἱ ἕλικες ἤρχισαν νὰ παράγουν τὸν δαιμονιώδη θόρυβόν των καὶ μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας τὸ ἀεροπλάνον ἤρχισε νὰ κινῆται πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ μετ' ὀλίγον ἐσηκώθη ψοῦται. Ἡ ἀπόλυτος σταθερότης τοῦ ἀεροπλοίου μᾶς ἐβεβαίωσε μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀνύψωσίς μας ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐδόθη δωσαν πολὺ περισσότερον θάρρος ἀπὸ ὅσον ἐπερι Μετά τινα λεπτὰ εἴμεθα εἰς ὕψος 250—300 μέτ ἄνωμεν μικρᾶς πολίχνης, ἡ ὁποία ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω ρουσιάζετο σὰν ζωγραφιὰ μὲ τοὺς λευκοὺς δρόμους κόκκινα κεραμίδια τῶν σπιτιῶν καὶ τὴν πρασινά κήπων της. Ἐπετούσαμεν ἤδη μὲ ταχύτητα 100

dobrowolnie odstępują albo też składają broń, razem z posiadaną przez nich artylerją.—

Nie w porę zachciało się Włochom rwać ~~się~~ do boju i sammym sobie wybijać wiwaty.—

Otwartą im została obecnie droga ruszać na zdobycie Skutari Albańskiej.—

3go listopada.

Depesza otrzymana z Rzymu zawiadamia o zajęciu Skutari-Albanji i zatknięcia tam Włoskiego Sztandaru.—

Tanim kosztem odnoszą Włosi świetne zwycięztwa na niewidzialnym nieprzyjacielu.

Zapewna tryumfy te będą krutko trwałe.— Wszyscy będą zmuszeni

powrócić
do ich własnego legowiska, gdyż
i Albanja uczyska przynależne jej
prawa do niezależności.—

13go Listopada.

Donoszą z Janiny że zaprowadzono
władze włoskie w Północnym Epirze
zaprowadziły ~~to~~ ~~niem~~ blokadę nie dozwa-
lając komunikacji tamecznych mies-
kańców z resztą Grecji.

Prawie wszystkie szkoły greckie zos-
tały zajęte a w nowo utworzonych
metodzie grecka zmuszony jest pod
karą chłosty i wygnania, uczyć się
po włosku i albańsku.

Więzienia są przepełnione i wielkiego
ucisku doznają oporni propagandzie wło-
skiej.—

Wszystko to działo się od dawna, ale
zdawało się że w obecnej chwili były czas

do upamiętania się.
Okazuje się jednak że imperjalizm zbyt jest powabnym dla Włochów, pomimo uroczystych oświadczeń Ambasadora ich w Atenach p. Awiczano, który ogłaszał uroczyście wczoraj, z okazji zawieszenia wojny, że nastąpił czas do wyzwolenia narodów znajdujących się pod uciskiem niewoli.—

20go Listopada.

Przez naocznych świadków zostało potwierdzonem że Metropolita Eleutoropolisu, mordowany niemiłosiernie w więzieniu przez Brumowa i Angelowa, został, skutkiem rozkazu danego przez nich, zarznięty w drodze z Prawio do Dramy przez asystujący go konwój.—

7 Grudnia.

Deputowanie Północnego Epiru, którym

nie dozwolono brać udziału w posiedzeniach obecnego Sejmy złożyli ~~podczas dzisiej-~~ ~~szego posiedzenia~~ dzisiaj odpowiedni protest, wykazujący niekonsekwencję i niesprawiedliwość wynikającą skutkiem tego rodzaju decyzji.—

Deputowani greccy do Sejmu wyspy Cypru udali się do Londynu ażeby domagać się od Rządu Angielskiego wydania dekretu odnośnie do wcielenia reprezentowanego przez nich kraju do Grecji,— wyrażając przez to wolę wszystkich wieśniaków.—

18go Grudnia.

Były Minister Spraw Zewnętrznych Italji p. Tittoni, zabierając głos w Senacie, nie omieszkał popierać potrzeby zaprowadzenia

ważkiego przejścia pomiędzy wyspą Kurfu i bybrzeżami Północnego Epiru, dla zabespieczenia panowania Włochów na Adrjatyckim morzu.-

Wystąpienie tego rodzaju zatrwożyło zamieszkałych w Atenach Epirotów a szczególniej licznie tu znajdujących się Chimarjotów, reprezentant których p. Spiromilos, były naczelnik powstania, wydrukował list w dzienniku „Nea Ellas" zapytując: „Co rozumieją Włosi o zneutralizowaniu wybrzeży Epiru? Jeżeli nie jesteśmy grekami czemże mamy stać się? Albanami czy też Włochami? Sądzę że ani jedno ani też drugie nie może spełnić się, gdyż Albańczyków potrafiliśmy pobić a Włochów nie potrafimy strawić. Pewnem też pozostanie że ludność walcząca za odzyskanie swobody nie będzie skazaną przez Związkowców na pożarcie Włochom.- Byliśmy i pozostaniemy grekami."—

22 Grudnia.

Piszą z Północnego Epiru że. przebadowanie włoskie, zamiast zmniejszać się, coraz się bardziej wyłania. W więzieniach Argirokastra dźwigają swoich katarzy wybitni obywatele tego kraju. Mieszkańcy Chimary są szczególnie dotknięci przez zaprowadzoną tam włoską blokadę. Słusznie byłoby żądać by postępowe państwa związkowe wysłały do Północnego Epiru komisję dla zbadania szkód zadanych jej mieszkańcom, jak to zostało dokonane we Wschodniej Macedonji. —

Zagranicznia z Korfu że Rząd Włoski przygotowuje się do ustanowienia w Durazzo Rządu Albańskiego, złożonego z następujących indywiduów: Pandeli Crali i Czaka, byłych

ministrów
Za czasu Rządów Izmaila Kemali, Michała Turtuli, byłego Ministra z czasów panowania Księcia Wieda, i byłego Prezesa Ministrów Turchana Baszy; Rząd ten, ~~złożony z~~ ma poruczoną missję ogłosić protektorat Włoski w Albanji i zażądać od Związkowych Państw aprobację takowego.

Czyni się to ażeby uprzedzić Essada Baszy w ustaleniu jego władzy w Durazzo i przeszkodzeniu w urzeczywistnieniu Albańskiej niezależności. —

30 grudnia.

Dowiedziano się dzisiaj że w 1914 r. Rząd Włoski udzielił 20 000 karabinów Maulichra i odpowiednią liczbę armat albańskim mahometanom, ~~dla~~ dopomagając ich w zgnieceniu podjętej przez

Epirotów walki dla oswobodzenia z niewoli ich ojczyzny.

Ponieważ przedsięwzięcie to nieudało się, nieomieszkali Włosi kontynuować knowań dyplomatycznych i czynnych do zgniecenia elementu helleńskiego w tym kraju.-

Wypędzanie licznych mieszkańców z ich posiadłości, skazywanie na uwięzienia, morderstwa przeprowadzane na osobach wpływowych kraju, zamykanie greckich szkół, zabronienie wszelkiej komunikacji z resztą Grecji i zagranicą, a wreszcie skutkiem tego ekonomicznego upadku i głodu w Epirze praktykuje się nadal przez zaborczych Włochów.

Ustalone tam władze zmuszają gwałtem mieszkańców Epiru do podpisywania petycji że są albańczykami, ażeby

takowe pozostać do rozpatrzenia na konferencji pokojowej w Paryżu.—

31 Grudnia

Depesza otrzymana z Rzymu, podaje wiadomość o zajęciu miasta Kattaru przez oddział wojsk francuzkich. Zarząd południowej Dalmacji i Czarnogóry ma być kierowany przez Jenerała francuzkiego p. Weral w imieniu Wielkich Państw Związkowych.— Miasto zaś Ragusa ma być zajętą przez wojska francuzko-serbskie.—

Ciekawa ta depesza nie wspomina czy tego rodzaju okupacja posiada uznanie i poparcie Rządu Włoskiego i czy takowy układ został przedsięwzięty celem ułagodzenia południowych stosunków? Mnie się zdaje że Włochy nie zadowolą się półśrodkami i zażądają

zupełnego oczyszczenia z pod zaboru przynależnych im obszarów.—

Dyplomacja Włoska chcąca ograniczyć jej zatarg na zderzeniu się tylko z Grecją, w imperjalistycznych obliczeniach, dozna - zapewne - nieuniknione fjasko.—